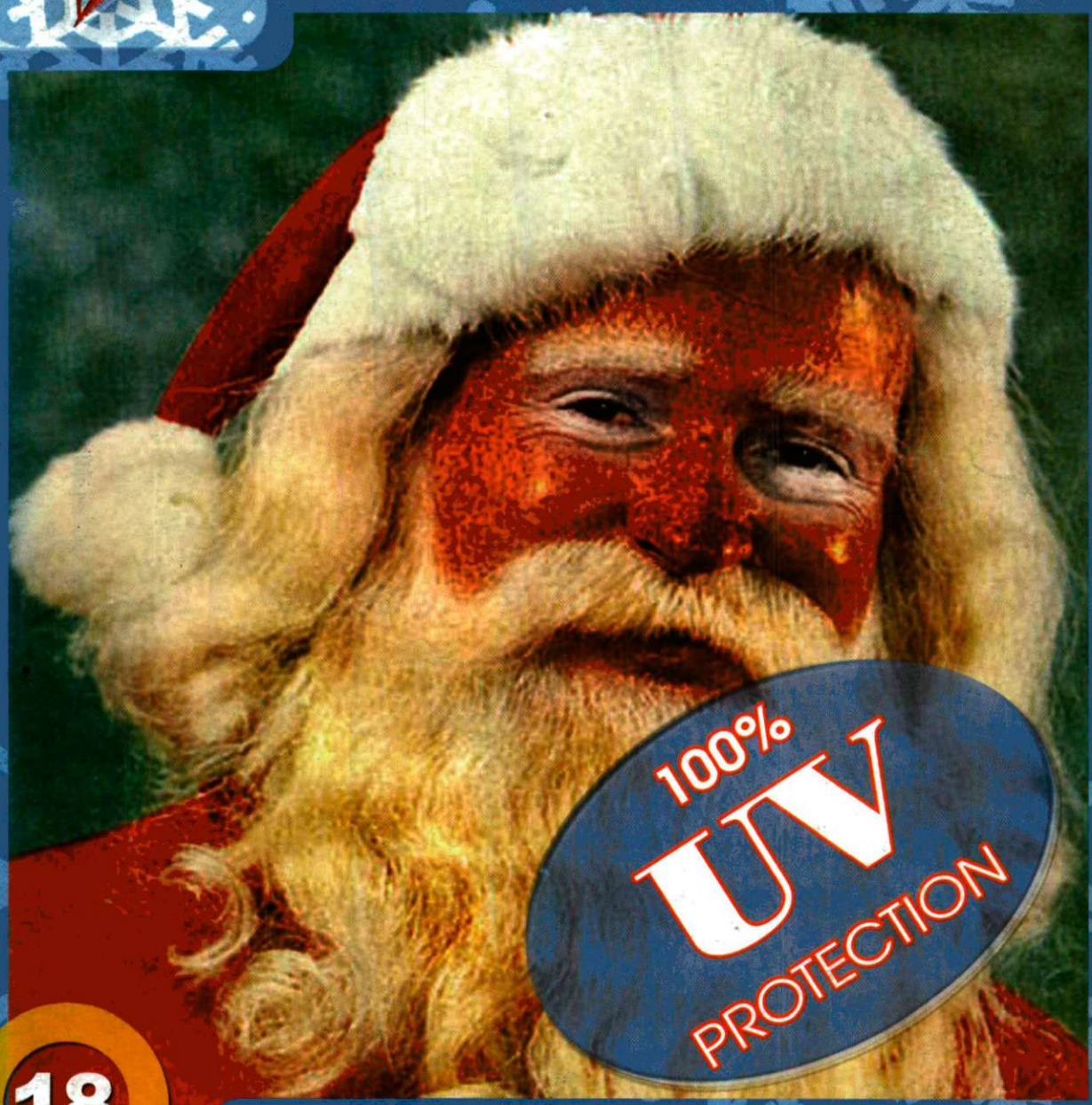

- Kínpadon Dr. Gyémánt Csilla
- Tiszai GólyaInvázló
- Rozsdamarást "szórrivel"
- Mi történt a Hattyason?
- Hogy is írtok TI?

Főiskolai magazin

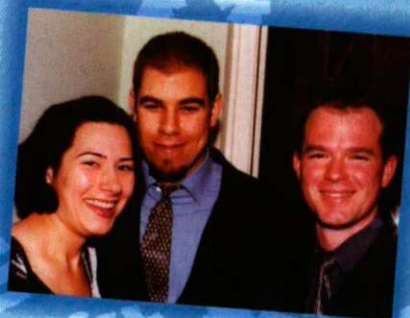

100%
UV
PROTECTION

18

XIII. évfolyam 4. szám december

GÓLYABÁL 2002

A tartalomból

Kollégiumi PAJKosságok (15)

Hattyas sori Sportcentrum (13)

Ata Perzsiában III. (16-17)

Sírás után (18-19)

Grafo-mánia (32)

Címlap: Csiszer István

Az SZTE JGYTFK
hallgatóinak
magazinja
Kiadja az SZTE JGYTFK
Hallgatói Önkormányzata
Felelős kiadó
Nagy Zoltán Péter
Főszerkesztő
Varga Györgyi
Főszerkesztő-helyettes
Csiszer István

Munkatársak: Balogh Edina & Antal Lajos (interjú-ász) ♦
Bardócz Ata (oázis) ♦ Blackie & Lajos (hangár) ♦
Óstván (Béla apja, östálOmeester, dizájn) ♦
Cs. Szabó Zsuzsa (terítés, fotó) ♦ Dajka Ádám (internet) ♦
Márok Attila, Kovács Krisztián (grafika) ♦ Neisz Laura
(eufória) ♦ Nyunyesz (keresztTÚz) ♦
Szabó Katalin (Túl oldal) ♦ Szlanicsán Rózsa (lélekmorzsa)

Marketing

Görög Zsolt

Tördelés

Szakács László (WarNews)

Fényszerkesztés

Nyunyó

Terjesztés

bolva

A szerkesztőség címe

6725 Szeged

Boldogasszony sugárút 6.

tumagazin@mailbox.hu

t.u. webradio.hu

Telefon/fax

(62) 544-759

Nyomás

Engi nyomda

(62) 424-964

Megjelenik 3000 példányban

Az Irodalmi rovatos a Fiala Szegedi Írói Kör támogatja

Alapítva 1990-ben

Eng. szám: B/15K/198/CS/1992

Szerkesztői levél

Közeleg az évvége, ismét itt a zh-vizsga-idegbeteg időszak. Kinek azért, mert túl lelkiismeretes, kinek azért, mert épp az ellenkezője, és most teheti helyre mindazt, amit az előző félév folyamán elszúrt, elbliccelt, el(más)napolt.

Mindezeket túl közeleg a Karácsony, és közeleg a Szilveszter, s jönnek a nagy fogadalmak: jövőre mindent másként! Baromság, a változásokkal és a változtatásokkal nem kellene folyton a következő évig várni, de ha kivárjuk, akkor talán jó fordulóponthoz lehet. És valóban jó lenne, ha egy kicsit fordulnának a dolgok, és megállna az a folyamat, ami egyre jobban megállíthatatlannak tűnik.

Csak egyetlen példa: a minap a főépülethez közeli gimnázium falai mögött zajlott hatalmas vigadalom, zengett ég és föld, majd kapuzárás után ellepték a környéket a buliból haza(?) induló ifjú reményeségek. Már szinte nem is lepett meg, hogy a villamos az esti kiszavazó-cirkusz várható eseményeitől zengett, de azért az még okozott némi megdöbbenést, amikor a villamosra várva arra lettem figyelmes, hogy három ifjú titán friss jogosítvánnyal és apuci-kocsival körbe-körbe furikázva az Aradi vértanúk tere körül szédítette a lányokat. Természetesen a kocsik egy remek kis kabrió-ó-ó-ó! Hát igen, mínuszhoz közeli idő, eső esik, srácokon csak póló, bevallom „döglesztő-szívmelengető” volt a látvány. No comment.

Felborult az értékrend, és én egyre jobban nem érzem magam „menőnek”, szerencsére vannak még „menőtlen” barátaim, és az elkövetkezendő hetekben igyekszem kizárni életemből a fent említett jelenségeket.

Szeretném ünneplőbe öltöztetni a szívem, szeretném, ha egy pillanat alatt elmúlna minden rossz, de legalábbis jó lenne, ha annyian tudnának igazán ünnepelni, mint amennyien az elmúlt hetekben szerencsejáték-lázbán égtek. De ez a pár nap csak akkor sikerül, ha igazán kikapcsolunk. Érdekes, hogy míg az 1700-as években Mária Terézia központilag csökkentette az ünnepek számát, mert sokallta a dologtalan napokat, manapság önként mondunk le ezekről az alkalmakról. Dolgozunk, mint egy gép, közben elme-nyünk egymás mellett, és fejünkre nő a Világ.

Így évvége felé a leltározás időszaka is elkezdődik, elmúlt megint egy év a huszonegyedikből, mármint század-ból. Sok volt a huszadik is, de az elmúlt két esztendő alapján az ez új még több lesz...Tönkretesszük környezetünket, robbantunk, olajat zúdítunk az óceánokba, háborúzunk a szeretet jegyében, elhisszük, hogy mindenhatóak lettünk, és közben önnön mindenhatóságunkban felőrldünk.

De ne legyünk negatívak egyből az újság elején, készsüljünk inkább kedvenc Mikulásunk érkezésére, kérjünk tőle öcsit-hugit, agyserkentőnek egy kis csokit. Szóval cipőket kitisztítani!!!

Végezetül mindenkinek Boldog Karácsonyt, nyugodalmat – UV-mentes vizsgaidőszakot, fergeteges szilveszteri bulit és egy kis pihenést kívánok!

Varga Györgyi

H í r e k

Egyetemi Tanácsülés a szegedi egyetemen

2002. november 25-én 14 órától tartotta ülését a Szegedi Tudományegyetem Egyetemi Tanácsa (SZTE ET).

Az ET hétfői ülésén tanszékvezetői megbízások egész során túl 34 igen 0 nem és 0 tartózkodás mellett támogatta azon előterjesztéseket, melyek során a Természeti Földrajzi Tanszék Természeti Földrajzi és Geoinformatikai Tanszékre módosította nevét, míg az Orvosi Mikrobiológiai Intézet neve Orvosi Mikrobiológiai és Immunbiológiai Intézetre változott.

Az Egészségügyi Főiskolai Kar új tanszékét hozott létre (Szociális Munka és Szociálpolitika Tanszék) az ET egyhangú támogatásával, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar pedig új alapképzési szak indítására kapott felhatalmazást (óvodapedagógus).

Az ET 31 igen, 0 nem és 0 tartózkodás mellett elfogadta és támogatta a Dugonics téri Központi Épület felújításának és 2005 utáni hasznosításának szükségességét hangsúlyozó javaslatot, valamint módosította az Egyetemi Hallgatói Önkormányzat előterjesztésére a hallgatói juttatások-térítések szabályzatát 30 igen, 0 nem és 0 tartózkodás mellett, így a jövőben az SZTE kollégiumai eldönthetik – az EHÖK véleményezési jogának figyelembe vételével –, hogy kívánják-e január 1-től a maximális 4550 Ft-ra emelni a kollégiumi alapszolgáltatások díját, avagy nem. A módosításra azért volt szükség, mivel a korábbi rendelet az éves hallgatói normatíva fix 5%-ban határozta meg a kollégiumi díjat, a jövőben ez csupán felső határ lehet.

A szokásosnál rövidebb ülésen gyorsan elfogadásra került még az SZTE Polgári Védelmi Szabályzata, és a Sugárvédelmi Szabályzat, így Dr. Mészáros Rezső rektor fél 5-kor be is zárhatta az idei utolsó előtti ET ülést. Folytatás december 16-án.

Oktatók hallgatói véleményezése az ETR-en

Bemutatóval egybekötött eszmecsere-tartott a Dexter Kft. Szegeden. A Szegedi Tudományegyetemen november 18-án, hétfőn tartott bemutatót Rós István, a Dexter Kft. ügyvezetője az Egységes Tanulmányi Rendszer (ETR) Oktatók Hallgatói Véleményezése (OHV) moduljáról. Péccsett e hónapban futtatnak le egy OHV-t a Pollackon, az SZTE EHÖK és Rós abban maradtak, hogy a pécsi eredmények után újabb egyeztetésre kerül sor, és amennyiben pozitívak a tapasztalatok, akkor február-márciusban az SZTE-n is lefuttatják az OHV-t, még-

pedig elektronikus, önkitöltős, minden felvett kurzust külön értékelő módszerrel – tájékoztatta az Educatio Press Döbör András, az SZTE EHÖK elnöke.

Új arculat az SZTE-n

A Szegedi Tudományegyetem egységet teremtő összekötő kapocs a sokarcúságban, a számtalan kar és sokféle ember között. Büszkék vagyunk jelképpé vált épületeinkre, de a lényeg mégiscsak bennünk van. A Szegedi Tudományegyetem mindannyiunké, ez egy emberarcú intézmény, amely a tradíció, szakmai tekintély és a magas szintű képzés mellett figyelmet fordít a konszenzusra, az összetartozásra, az emberi kapcsolatok ápolására is. A Szegedi Tudományegyetem egy egységes, de sokarcú egyetem – vallja Beke Tamás, az SZTE kommunikációs vezetője az átalakuló egyetemi arculat első lépéseként a hallgatók és a munkatársak részére kibocsátott PR kiadványban. Az egyetemi PR vezetője bízik a hivatalos egyetemi lap, a Szegedi Egyetem feltámadásában, sikerében is, amely a most kiosztásra került mappa mellett meghatározó értékű lehet az egyetem kommunikációjában.

Elkészült a szegedi rektori pályázat szövege

Elfogadta a Dr. Farkas Beáta, az SZTE Gazdaságtudományi Kar dékánja által megalkotott rektori pályázat szövegét a Szegedi Tudományegyetem Tanácsa. A kiírás szerint egyetemi tanárok pályázhatnak az SZTE rektori posztjára. A kinevezés feltételeinél nem játszik szerepet, ha valaki professzorként főiskolai vagy egyetemi karon tanít, és az sem fontos a kinevezésnél, hogy a pályázó akadémikus vagy sem, és milyen tudományos fokozata van. A kötelező, törvény szabta szövegen túl belekerült a kiírás szövegébe az is, hogy az új rektornak képesnek kell lennie irányítani az egyetem munkáját és egyben öregbítse annak hírnevét is.

Az új rektor mandátuma három évre szól és kinevezése – amit a Köztársasági elnök ír alá – 2003. augusztus 1-től hatályos. Az Egyetemi Tanács által elfogadott rektori pályázat szövegét megküldték Magyar Bálint oktatási miniszternek, a törvények szerint ugyanis neki kell kiírnia a választást. Várhatóan ez év december 15-én jelenhet meg a kiírás, a pályázatok beadási határideje január 15-ig lesz.

Országos Ifjúságkutatási Ösztöndíjpályázat

A Belvedere Meridionale, mint az Ifjúsági Korszakváltás könyvsorozat kiadója Országos Ifjúságkutatási Ösztöndíjpályázatot hirdet a magyarországi felsőoktatási intézményekben hallgatói jogviszonnal rendelkező, nem utolsó évfolyamos egyetemi vagy főiskolai hallgatók részére.

A pályázat díjazása:

- I. díj 50000 Ft ösztöndíj
- II. díj 30000 Ft ösztöndíj
- III. díj 20000 Ft ösztöndíj

Küldőndíjak:

A Hálózat a Szabad Információért Alapítvány különdíja 20000 Ft;

A Szegedi Tudományegyetem Polgáriért Alapítvány különdíja 20000 Ft (amely kizárólag az SZTE hallgatójának adható).

A pályázatnak tartalmaznia kell:

- 1) a Belvedere Meridionale Alapítvány honlapjáról (www.belvedere.meridionale.hu) letölthető és a pályázó által kitöltött pályázati adatlapot;
- 2) 3-4 oldalas kutatási tervet;
- 3) szakmai ajánlást.

A bíráló bizottság tagjai:

Dr. Felek Gábor tanszékvezető SZTE BTK Szociológia Tanszék
Dr. Gábor Kálmán csoportvezető Oktatáskutató Intézet
Dr. Tibori Tímea tudományos ig. h. MTA Szociológia

Kutatóintézet

Jancsák Csaba szerkesztő Belvedere Meridionale
Dr. Utasi Ágnes egyetemi docens SZTE BTK Szociológia Tanszék

Döbör András elnök SZTE Egyetemi Hallgatói Önkormányzat

További információk:

Az Alapítvány 1 éves munkát támogat, a fentebb meghatározott céljellegű támogatásként adományozott ösztöndíjakkal. A nyertes pályázók legkésőbb 2003. május 1-ig (minimálisan 4 oldalas) írásos kutatási beszámolót kötelesek beadni, továbbá legkésőbb 2003. november 1-ig be kell nyújtani a kutatásról szóló (minimálisan 15 oldal terjedelmű) tanulmányt és a pályázat végelszámolását. Az elbíráló bizottság fenntartja magának a jogot, hogy egyes díjakat ne osszon ki, illetve, hogy a díjak összegét összevonja. A nyertes pályázók a pályázat benyújtásával hozzájárulnak ahhoz, hogy a pályázat kiírója a pályázati anyagokat, a beszámolókat és tanulmányokat bármilyen ellenszolgáltatás és külön engedély nélkül publikálhatja. A nyertes pályázók vállalják, hogy pályázatuk nyomtatott vagy elektronikus sajtóbeli megjelenéseinek (interjú, riport) elkészülése során megemlítik a Belvedere Meridionale Alapítványt, mint támogatót.

A pályázatok leadásának határideje:

2002. december 15.

A pályázatokat postai úton várjuk az alábbi címre:

Belvedere Meridionale Alapítvány
 6725 Szeged, Hattyas sor 10.

Educatio Press

Dr. Szemerédi Orvosi Kft. rendelési ideje

(Szeged, Korda u. 18. Tel. 444-493)

Megközelíthető: 3-as villamos, vagy 35-ös busz a Kálvária térig.

Célszerű bejelentkezni telefonon, diákigazolványt, biztosítási kártyát kérjük elhozni.

Háziorvosi rendelés, pszichiátria, neurológia:

Dr. Szemerédi István
 Rendel: Hétfőtől-péntekig 8.00-12.00, Hétfőn-szerdán-csütörtökön: 15.00-17.30

Szülészet-nőgyógyászat:

Dr. Bánfalvi Attila
 Rendel: Szerdán 17.00-19.00

Urológia-andrológia:

Dr. Scultéty Sándor
 Rendel: Kedden 10.00-12.00, Csütörtökön 15.00-17.00

Fül-orr-gégészeti, foniátria:

Dr. Vincze Ágnes
 Rendel: Hétfőn 17.00-18.00

Belgyógyászat:

Dr. Fekete Etelka
 Rendel: Szombaton 10.00-12.00

Bőr-nemigyógyászat, kozmetológia:

Dr. M. Mehrdad
 Rendel: Hétfő 9.00-11.00
 Csütörtök 9.00-11.00

Szemészet:

Dr. Vincze Katalin
 Rendel: Hétfőn 16.00-17.00

Fogászat:

Dr. Frölich András,
Dr. Grünberg Gábor
 Rendelés hétfőn, csütörtökön délután, szombat délelőtt.

Ultrahang, EKG, labor: *Dr. Szemerédi István* rendelése alapján.

Jogosítvány érvényesítése, munkaalkalmassági vizsgálatok, terhességi-diagnosztika.

K r e d i t t a n o d a

Az első dolog, amit szeretnék az egy „Küldöttgyűlési pontosítás” lenne a 2002. november 27-i ülésen hibásan elhangzottakkal kapcsolatban:

A vizsgaidőszakban mindenképp föl kell jelentkezni legalább egyszer (és nem az első vizsganapra, ahogy elhangzott) **arra a tantárgyra (vizsgára) amiből kollokvium illetve szigorlat van.** *Ha a hallgató az adott tantárgyból történetesen megbukott, ebben a formában lehetősége nyílik arra, hogy a többi időpontot az UV-ra igénybe vegye!*

Ez azért fontos, mert a Tanulmányi Bizottság (továbbiakban TB) a tavaly **decemberi-januári** és a **júniusi-augusztusi engedélyes vizsgaidőszakban** is találkozott olyan kérvényekkel, amelyekben **a hallgatók valamelyik tantárgyukból először szerettek volna vizsgázni a vizsgaidőszak során.**

Zárójelenesen megjegyzendő: *első vizsgát a TB (ha a hallgató hozzá fordul) csak abban az esetben engedélyez engedményes vizsgaidőszakban, ha a hallgató egészségügyi – baleset, szülés stb. – és családi – pl.: haláleset stb. – okok miatt nem tudott megjelenni a vizsgáján, és ezt tudja igazolni!*

Ez lenne hát az elhangzottak pontosítása!

A Küldöttgyűlésen pontosításra kerültek az oklevél (diploma) megszerzéséhez szükséges nyelvvizsgák. Aki még nem tájékozódott vagy nincs pontosan tisztában azzal, hogy az adott szakján milyen nyelvvizsga szükségeltetik az a Hallgatói Önkormányzaton a titkárnőnél, Évikénél illetve a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola honlapján a Tanulmányi Osztály hírei alatt megtalálja.

Amit a vizsgaidőszokról tudni kell:

A vizsgára jelentkezés az elmúlt két félévhez hasonlóan szintén a weben történik. A webes jelentkezés kezdete: **2002. december 3-án** indul és a vizsgaidőszak végével (2003. január 31-el) zárul. **A következő féléves tantárgyfelvétel 2002. december 15-től 2003. január 14-ig tart.**

Ha valaki **halasztott kurzust** szeretne felvenni vagy „előre szeretne nyúlni”, és a tantárgy még nem szerepel a rendszerben, az január második hetétől fel tudja majd venni. Ha ekkor sincs meg a kurzus, akkor a tanszéken az ille-tékest megkeresve jelezni kell a „hiányosságot”.

Ami jó hír, hogy az ETR várhatólag nem fog „állandó-an” lefagyni, mivel egy plusz szerver fog ügyelni a rendszer túlterheltségére – így valószínű nem lesz probléma a vizsgára jelentkezéssel, illetve a tantárgyfelvétellel.

A fent már említett **engedélyes vizsgaidőszakot** még azzal szeretném kiegészíteni, hogy a **vizsgaengedélyt** nem a Tanulmányi Bizottságtól és Dr. Homor Géza oktatási főigazgató helyettes úrtól kell kérni – ez a tanszékek hatásköre, ők intézik a vizsgáztatást és ezek későbbi bejegyzését az ETR-be.

Kiemelt tanulmányi határidők a 2002/03-as tanév I. félévének végére és a II. félév elejére:

December 16 – január 24.	Vizsgaidőszak
Január 13 – 17.	Záróvizsgák
Január 25.	Diplomák átadása
Január 27 – 31.	Engedélyes vizsgaidőszak
Február 3-14.	Tantárgyfelvételi időszak
Február 3-21.	Az utolsó éves tanár szakos hallgatók külső tanítási gyakorlata
Február 3 – május 9.	Szorgalmi időszak

A határidők betartása szükséges és mindenki érdeke!

MINDENKINEK KELLEMES KARÁCSONYT ÉS BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNOK!

Üdvözlettel:

Alattyányi István
Tanulmányi referens

November 7-én a British Council új részleget nyitott a

Somogyi Könyvtárban. Az ünnepségen az új angol nyelvi forrásgyűjteményt Neigel Bellingham, a British Council igazgató helyettese adta át jelképesen Gyuris Györgynek, a Somogyi Könyvtár igazgatójának. A részleg érdekessége, hogy könyveken túl videók, CD-romok, és egyéb hasznos eszközök állnak a diákok és a tanárok rendelkezésére a legkülönbözőbb területeken,

angol nyelven.

Támogatóink:

Magyar Egyetemi
és Főiskolai Sajtó Egyesület

EHÖK
Szegedi Tudományegyetem
Egyetem és Hallgatói Önkormányzat

Barthel-Rúzsa Zsolt a HÖOK új elnöke

A Kecskeméti Főiskola Gépipari és Automatizálási Műszaki Főiskolai Karon rendezte 2002. november 16-án tisztújító közgyűlését a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája. A Közgyűlés 56 képviselője Gellai Gergő pécsi joghallgatóra voksolt, míg 81 képviselő Barthel-Rúzsa Zsoltot, az Evangélikus Hit tudományi Egyetem hallgatóját tartotta alkalmasnak a HÖOK vezetésére.

Az új elnök nehéz helyzetben veszi át a szervezet vezetését, hiszen a HÖOK, és ezáltal a hallgatói mozgalom megosztottsága az elmúlt években soha nem látott méretűvé vált. Ezt szimbolizálta a GAMF nagyelődájában jól láthatóan a padosok két részére húzódtó táborok között meghúzható éles választóvonal is. Köztudott, hogy a nagy hallgatói létszámú, jelentős önkormányzati és közéleti hagyománnyal rendelkező egyetemek (az ELTE, a BME, a Közgáz, a szegedi, pécsi, debreceni tudományegyetemek) az elmúlt években nem voltak elégedettek az Almássy Kornél vezette HÖOK szakmai munkájával, hozzáállásával, kezdeményező készségével, ezért nem támogatták az előző vezetés köréből kikerülő Barthel jelölését, és nem szándékoznak támogatni az új elnök további munkáját sem. Az erősen megosztott szervezetre pedig erős kihívások várnak a Felsőoktatási Törvény várható bevezetése miatt, és Barthel-Rúzsa Zsolt által a választási programban ígérték megvalósítása során.

Az új elnök ugyanis ígéretet tett arra, hogy a rendelkezésére álló két év alatt „javít a hallgatók szociális és tanulmányi körülményein, valamint rendezi a hallgatói képviselők működésének feltételeit”, valamint ügyel arra, hogy „a kis önkormányzatok ügyei se sikkadjanak el és munkájuk

kat az országos képviselőket kezesztül a nagy felsőoktatási intézmények hallgatói önkormányzatai segítsék.”

Barthel olyan HÖOK-ot szeretne, amely „a mindenkorai kormányzat társadalmi partnere a korosztályt érintő döntések alakításában”, holott a Közgyűlésen vissza-vissza térő utalások történtek a jelenlegi HÖOK vezetés egyoldalú, jobboldali politikai elkötelezettségére. Sok fáradtságot és főként sok pénzt vehet igénybe a várhatóan rengeteg utazgatás, hiszen Barthel „fontosnak tartja valamennyi önkormányzati vezetővel a személyes kapcsolat kialakítását és ápolását”. Az új elnök szorgalmazza a kreditrendszer bevezetését is, „amely során az intézmények egységes tájékoztatói csomagot kapnának, amit könnyen tudnak a hallgatók és tanulmányi osztályaik felé eljuttatni.”

Barthel-Rúzsa Zsolt szerint a különböző hallgatói juttatási elemek értékei ma is igen alacsonyok, közülük szinte egy sem éri el a kívánt mértéket, a hallgatói normatíva mai összege pedig jelentős reálérték-csökkenést mutat. Számításai szerint a normatívának jelenleg több mint 280.000 Ft/fő/év értékűnek kellene lennie, a jelenlegi 91.000 Ft/fő/év helyett, és „a HÖOK jövőbeni feladata, hogy ezen juttatási elemek összegének növelését elérje”.

A HÖOK Kht. Gólyabál-támogatásával kapcsolatban pedig azon a véleményen van, hogy a jelenleginél

erőteljesebb marketing stratégiával a kisebb intézmények szponzori támogatásának lehetőségét is meg kell teremteni.

Végül Barthel megoldást ígér a kollégiumok finanszírozási problémáira is, „további anyagi erőforrások átadása mellett” érvel, és meg kívánja teremteni a szakkollégiummá válás feltételeinek jogszabályi meghatározását. Elképzelései szerint felállítandó egy olyan minősítő rendszer, amelynek alapján kategorizálni lehet a kollégiumokat valamint a szakkollégiumokat, biztosítva az eltérő finanszírozás lehetőségét.

Barthel-Rúzsa Zsolt egységes és erős HÖOK-ot ígér, amely terveit valóra is tudja váltani, azonban mindez elődei megosztó politikája miatt komoly nehézségekbe ütközhet a fentebb említett nagy, állami intézmények hallgatói önkormányzatainak szakmai segítsége és támogatása nélkül.

TDK díjazottak

RAJZ

FESTÉSZET:

Pócsik Olga I., Deák Zoltán I., Nagy Dénes I., Hegedűs Anna II., Árki Tibor II., Kereszty Zsolt III., Veszpi Andrea III.

PLASZTIKA:

Gyömbér Ákos I., Olasz Attila II., Bata Anikó III.

KERÁMIA:

Sárréti Krisztina II.

SOKSZOROSÍTÓ GRAFIKA:

Mester Kata I., Nagy Kata II., Fazakas János III.

TERVEZŐ GRAFIKA:

Nagy Ildikó I., Balogh Katalin II., Vad Bernadett III.

TÜZZOMÁNC:

Molnár Ágnes I., Mester Kata II., Nagy Ildikó III., Pócsik Olga III.

FOTÓ:

Sebők Szilvia I., Kovács Krisztián II., Bata Anikó II., Rabóczi Erika III., Menyhei Szabolcs III.

GRAFIKA:

Eröss Csongor I., Deák Zoltán II., Kereszty Zsolt III., Pócsik Olga III.

ÜVEG:

Nyíró Anita I.

Molnár Emese

II.díj: Palusek Emese, Makra András, Geleta Péter, Kiss Csilla, Kocsis Kata, Pálík András, Huszárné Papp Éva, Bernáth József, Szabó Zsuzsa, Benkő Orsolya, Baghi Viktória, Tóth Mariann, Chinen Mari, Mátrai Éva

III.díj: Molnár Linda, Leskowsky Laura, Ale Krisztina, Ivanovics Balázs, Bódi Katalin, Wilhelm Anita, Szilágyi Éva, Bata Krisztina, Gránicz Nikolett, Kiss Csilla Anna, Gyöngyösi Réka, Majoros Ildikó, Bartos Zsuzsanna, Angyal Áron, Majoros Csaba, Nagy Dénes, Tóth Mariann, Hohl Katalin

BIOLOGIA-FÖLDRAJZ

Hermann Ildikó II., Sebők Szilvia II., Czár Zsolt I., Francziszti László I., Hegedűs Hermína I., Mikics Péter I., Szabó Beáta I., Tóth Adrienn I.

FILOZÓFIA-EGÉSZSÉGTUDOMÁNYI-NEVELÉSTUDOMÁNYI-PSZICHOLÓGIAI

Daróczi Anita II., Fazakas Ágnes II., Gál Anikó I., Kovács Krisztina Ágnes I., Kőrösi Georgina I., Seres Katalin I.

IRODALMI ÉS MAGYAR NYELV

Antal Krisztina III., Rátkv Judit III., Bórcsök Etelka II., Fiala Szilvia I.,

Kocsi Lajos I., Lenti Zsuzsanna I., Ónodi Szilvia I., Szécsi Ildikó I., Szilecz Eszter I.

KÖNYVTÁRTUDOMÁNY

Battancs Erika I., Gavelda Gabriella I., Vóna Mária I.

MODERN FILOLÓGIA

Dancs Viktória I., Simon Ágnes I., Szalánczy Dorottya I.

TECHNIKA

Majoros Orsolya III., Száz Tibor III., Deák Attila II., Lakatos Krisztián II., Balla Barbara I., Gulyás Bálint I.

TERMÉSZETTUDOMÁNY (FIZIKA, KÉMIA, MATEMATIKA)

Hlavati Róbert II., Szepesi Mihály II., Hevér Eszter I., Németh Mihály I., Rumpf Krisztina I.

TESTNEVELÉS ÉS SPORTTUDOMÁNY

Roczkov Viktória II., Szűts Orsolya II., Bagi Mariann I., Bogár Edina I., Farkas Attila I., Kis Ágnes I., Kolozsvári Kata I., Mátó Andrea I., Sárzó Adrienn I., Urbán Péter I., Vadászy Anikó I., Varga Szilvia I.

TÖRTÉNETTUDOMÁNY

Csillag Hajnalka I., Dankó Viktória I., Gyurcsák Judit I., Lattenstein Dániel I., Mihályfi Ágnes I., Varga Kornél I., Veres Zsuzsanna I.

ÉNEK-ZENE

Kiemelt díj: Sédli Helga

I.díj: Angyal Áron, Bata Krisztina, Czene Zoltán, Kígyósi Erzsébet,

Küldöttgyűlésről jelentjük

A félév második Küldöttgyűlését 2002. november 27-én 19 órai kezdettel tartotta a kari HÖK a Díszteremben. Ezen az őszi estén is népes tábor gyűlt össze a teremben. A jegyzőkönyvvezetők és a napirendi pontok elfogadása után következett Nagy Zoltán Péter, a HÖK elnökének beszámolója. Beszámolójában említette a Gólyabál sikerességét (közel 1000 fő fordult meg november 5-én a Tisza Szállóban. „A jugyus Gólyabál többek között azért is jó, mert mindig az első a gólyabáli sorozatok közül a Szegedi Tudományegyetemen”). Részletesen kitért a Főiskolások a Szegedi Universitasban Alapítvány és a Hallgatói Önkormányzat közös pályázatára (félárva, árva és mozgássérült pályázat). Megemlítette a HÖÖK Választóközgyűlés eredményét, a kari TDK és a főiskolás póló logo pályázat sikerességét. A Küldöttgyűlés egyhangúlag elfogadta a beszámolót.

A következő napirendi pontban a kari HÖK Vezetőtestülete – köszönve a normatíva emelésnek – decemberi ösztöndíj-juttatást indítványozott. A Küldöttgyűlés az első éveseknek 7000 Ft beiratkozási támogatást, a felsőbb éveseknek 4500 Ft ösztöndíj-kiegészítést szavazott meg egyhangúan. Ezeket a pénzüsszegeket csak az első alapképzésben, állami finanszírozott formában és 8 féléven belüli hallgatók kapják meg, függetlenül attól, hogy 15 kredit felett, vagy alatt vannak. (Ez a pénz karácsonyi pénznek is jól jön, mivel már a decemberi ösztöndíjjal a számlán

lesz. – szerk.)

Ezután következtek a referensek beszámolója. Alattányi István, tanulmányi referens beszámolója kapcsán a vizsgára jelentkezés fontosságát, a harmadszori tantárgyfelvételt, a vizsgaidőszak tartamát és az utolsó évesek tanítási gyakorlatának jelentkezését emelte ki. A referens beszámolója kapcsán igen sok kérdés merült fel (nyelvtanítás, vizsgára jelentkezés). Dupsky László, pénzügyi referens ismertette a küldötteknek az elnyert pénzügyi támogatásokat (szociális támogatásra több mint 1.000.000 forint került szétosztásra, lakhatási támogatást 504 hallgató nyerte el, kiemelt ösztöndíjat 39 fő kapta meg). Mazula Zoltán, sportreferens ismertette az elmúlt időszak sport eseményeit a főiskolán (látnisz, Hattyas Kupa), továbbá kért mindenkit, hogy a hagyományos Mikulás Kupán (december 9. 16 óra, Topolya) minél többen buzdítsák a Juhász Gyula csapatát (férfi oktató, lány hallgató, HÖK). Végül, de nem utolsó sorban Vincze József, kulturális referens mondhatta el a mondanóját. Ismertette a decemberi hónap programjait a TÁK-ban. Részletesen kitért a logo pályázat ismertetésére és eredményeire. Fontosnak tartotta elmondani és kiemelni a kari öntevékeny csoportok jó szereplését az EHÖK Kulturális Bizottság pályázatán. A Küldöttgyűlés a referensek beszámolóját egyhangúlag elfogadta.

Toki

Konferencia és szakest a Történettudományi Tanszéken

2002. október 29-én, kedden 10 és 15 óra között a Történettudományi Tanszék nagyelődőjében megrendezésre került *A nemzetiségi kérdés Kossuth és kortársai szemében* című konferencia. Az előadássorozatot Dr. Szegfű László tanszékvezető és Dr. Homor Géza oktatási főigazgató-helyettes úr nyitotta meg.

Az előadók Dr. Zakar Péter az SZTE JGYTFK Történettudományi Tanszékről, Dr. Pejach István és Dr. Marjanucz László az SZTE Bölcsészstudományi Karáról, Dr. Szász Zoltán az MTA Történettudományi Intézetéből, Dr. Miskolczi Ambrus az ELTE Bölcsészstudományi Karáról, Hermann Róbert a Honvédelmi Minisztérium Hadtörténeti Intézetéből, és végül de nem utolsósorban Dr. Petrusán György a SZTE JGYTFK Román Tanszékéről voltak.

A konferencia sikerét mi más mutathatná, hogy az előadások elkezdése előtt 10 perccel már alig volt szabad szék a tanszék nagyelődőjében. Az érdeklődők nem csak a tanszék hallgatóiból és azon szűk körből kerültek ki, akiket ez a téma és korszak érdekel, hanem szép számmal előfordultak régi diákok illetve hallgatók más tanszékekről is.

A konferencia résztvevői és szervezői a nap végén egy fergeteges „Töris-buliban” pihenhették ki a nap fáradalmait.

„Kínpadon”: Dr. Gyémánt Csilla

Decemberben ismét lerántjuk a leplet és folytatjuk Tanárainkat bemutató sorozatunkat.

Kínpadunk ezúttal a Magyar Irodalom Tanszékre került.

Hol töltötte a gyermekkorát, milyen emlékei vannak az általános iskolai évekről?

Szentesen születtem, családom református volt, ez meghatározó volt a gyermekkoromban. A nagyapám minden vasárnap kézen fogott engem és a bátyámat, és elvitt a templomba, pedig ez

akkoriban nem volt „divat”. Az általános iskolát is Szentesen végeztem, és a tanítóim már korán észrevették, hogy nem vagyok egy átlagos gyerek. Nagyon szerettem rajzolni, harmadik osztályos koromban behívtak az igazgatóhoz, mert a harmadikos tanító néni nem akarta elhinni, hogy egy rajzot én csináltam. Meg kellett mutatnom a táblán, hogy tudok rajzolni, sőt a második tanító néniemet is behívták, hogy igazoljon. Ez a kézségem másnak is feltűnt, akkoriban sok időt töltöttem, egy szentesi festőművész, Tokácsli Lajos műtermében. Ő taníttatott engem, és néha le is festett. A másik fontos dolog az életemben, ami mindmáig elkísér, az a zene szeretete. Szépen énekeltem, az énektanárom fel is figyelt tehetségemre és sokat foglalkozott a hangképzéssel, talán túl korán. Tizenhárom évesen már a János vitéz című daljátékából elénekeltem Iluskát és Grieg: *Solveig dalát*.

Az irodalom, a színház, amivel most foglalkozik, ekkor még nem érdekelte?

Dehogyanem. Engem mindig vonzott a színház, felső tagozatos voltam, amikor írtam egy mesedarabot, dalokat is szerkesztettem bele híres operettekbe. Betanítottam az osztálytársaimnak, persze a főszerepet, a királylányt magamra osztottam. Az egészről egyetlen

Az a baj, hogy az utóbbi években egyre kevesebb hallgató jön el ezekre a rendezvényekre, és hiába lelkesek a fellépők, ha a nézőtérben a tanszéki tanárokon kívül nem nagyon ül más.

tanár sem tudott, végül úgy derült ki, hogy a bemutató napján, ami szombat délután volt, az igazgató arra lett figyelmes, hogy túl nagy a nyüzsgés az iskolaudvaron. Eszembe sem jutott, hogy engedélyt kellett volna kérnem.

Mikor járt először színházban, és mit látott?

Négy, talán öt éves lehettem, amikor Szentesen megnéztük a János vitézt. Lenyűgözött, és mivel a székéről nem láttam jól, végig álltam az egészet. Meghatározó volt még az életemben egy Verdi operafilm, amit hét évesen láttam. Szívbeli gyönyörűség volt nekem minden ária, az érzelmek végtelensége, finomsága, ami a zenéből áradt. Olyan katartikus élményt nyújtott nekem ez a film, hogy a végén sírógörcsöt kaptam. Szegény édesanyám tehetetlenül figyelt, nem értette a reakciót.

A gimnáziumot is Szentesen végezte?

Igen, a Horváth Mihály Gimnázium humán tagozatán érettségiztem. Volt egy-két fantasztikus tanárom, akiknek nagyon sokat köszönhetek. Külön szeretném kiemelni a művészettörténet tanáromat, Terney Bélát, aki olyan lelkesen tanított, hogy mindenki számára felejtethetetlenek voltak az órái. Sokszor azon kapom magam, hogy az ő szavait idézem az előadásaimon.

Mikor került Szegedre?

Érettségi után kacérkodtam a díszlet-jelmeztervezői szakkal, de sajnos a szüleim nem tudtak támogatni, Pesten pedig már akkor is drágább volt az élet, le kellett tennem erről a tervemről. Így beadtam a jelentkezésem ide Szegedre, a Bölcsészkarra, francia-magyar szakra. Nagyon örültem, amikor megtudtam, hogy felvettek. Az egyetemi évek alatt férjhez mentem, így visszagondolva, nagyon fiatalok, diákok voltunk mindketten. Diploma után egy évig az egyetemi könyvtárban dolgoztam, majd a JATE Ságvári Gyakorló Általános Iskolában, a francia tagozaton kaptam állást. Nehéz időszak volt ez az életemben, hiszen ekkor született a lányom és az iskolába egy év próbaidőre vettek fel. Meg kellett állnom a helyem, szerencsére sikerült. Egyszer rám bízta az egyik iskolai műsor megszervezését, mivel nagyon tetszett mindenkinek, utána az összeset én csináltam. Több darabot is előadtunk, pl.: Moliere: Képzelt betegét, az *Úrhatnám polgár* című darabjából pedig részleteket játszottunk, francia nyelven.

Műsorra tűztük Heltai: *Hamupipőkéjét*, Shakes-

peare-től az *Ahogy tetszik* című vígjátékot és Anouilh-tól a *Pacsirtát*. Ezek komoly előadások voltak, zenével, díszlettel, korhű jelmezekben. Büszke voltam arra, hogy az *Ahogy tetszik*-et többször is játszottuk. A darabokban egyetemisták, gimnazisták és általános iskolások egyaránt felléptek. Nem kellett toboroznom őket, a régi diákjaim is visszajártak, mert szívesen csinálták. A háttérmunkáknál is mindig volt segítségem.

A magyar irodalom tanszéken is felvállalta ezt a szervezési, rendezési feladatot, itt is ilyen lelkesek a diákok?

1989-ben kezdtem tanítani itt a főiskolán. Még új embernek számítottam, amikor rendeztem egy ünnepi műsort, és nagyon jól esett, hogy komolyan vették a hallgatók. Széchenyi születésének 200. évfordulóján egy jelentősebb megemlékezést tartottunk, az Ének Tanszék is részt vett, szép volt. Az a baj, hogy az utóbbi években egyre kevesebb hallgató jön el ezekre a rendezvényekre, és hiába lelkesek a fellépők, ha a nézőtéren a tanszéki tanárokon kívül nem nagyon ül más.

Ha jól tudom, a főiskolán kívül is számos elfoglaltsága van.

Igen, elég kevés a szabadidőm, mivel színháztörténetből doktoráltam, nagyon érdekel ez a téma. Különösen foglalkoztat a romantikus dráma és a színház kapcsolata. Sokszor szervezek színháztörténeti kiállításokat a Nemzeti Színházban. Azután oszlopos tagja vagyok a Dugonics Társaságnak, itt is sok szervezési feladat hárul rám és előadásokat is szoktam tartani. Tavaly tavasszal felkértek, hogy legyek elnöke a Szegedi Operabarátok Egyesületének. Mivel szívügyem az opera, elvállaltam. Végül nem szeretném kihagyni, hogy a tanszék szoros kapcsolatban áll a francia Verne Gyula Egyetemmel, kutatóként, vendégtanárként egy évben egyszer ott is megfordulok.

**R e m é l e m ,
azért a sűrű program közben lesz ideje a karácsonyi készülődésre is. Kellemes ünnepeket és további jó munkát kívánok!**

Én is Boldog Karácsonyt és sikeres vizsgaidőszakot kívánok a hallgatóknak!

Borsi

TÁK decemberi program

- December 5. (csütörtök):** 20.00: **Tegyük fel** hogy koncert (csendesülős)
- December 10. (kedd):** 20.00: Country Club – Házigazda: **River** együttes
- December 11. (szerda):** 19.00: **Rozsdamaró** táncház
- December 12. (péntek):** Karácsonyi műsor

Karácsony van már a HÖK-ön :))

A 2002. November 27-ei Küldöttgyűlés egyhangúlag elfogadta a decemberi plusz ösztöndíj juttatást. Az első évesek 7000 Ft beiratkozási támogatást kapnak.

A felsőbb éveseknek (II, III, IV évesek) 4500 Ft ösztöndíj kiegészítést kapnak.

Ezeket a pénzüsszegeket csak az államilag finanszírozott első alapképzésben, nappali tagozaton tanulmányokat folytató hallgatók kapják meg, függetlenül attól, hogy 15 kredit felett, vagy alatt vannak-e.

Az Európai Unió közös politikái

I. r é s z

A Római Szerződés a Közösség feladatává tette „a gazdasági tevékenységek harmonikus fejlesztését, a folyamatos és kiegyensúlyozott fejlődés, a növekvő stabilitás, az élet-színvonal emelkedés elősegítését, valamint a tagállamok közötti kapcsolatok szorosabbra fűzését egy közös piac létrehozásával és a tagállamok gazdaságpolitikáinak fokozatos közelítésével”.

Ezt az átfogó célkitűzést a személyek, áruk, szolgáltatások és a tőke szabad mozgásának bevezetésével, a cégek piaci magatartásának ellenőrzésére és a fogyasztók érdekeinek védelmére irányuló versenypolitika létrehozásával kívánták elérni. Ha azonban egy ilyen nagy piac minden szektornak és minden régióknak előnyöket kíván biztosítani, akkor a Közösség által irányított és finanszírozott eredményes strukturális politikákra van szükség. Rövidesen nyilvánvalóvá vált, hogy az erősebb gazdasági és társadalmi összefogás elengedhetetlen feltétele a tagállamok közötti szolidaritásnak, melyhez regionális és szociális politikát dolgoztak ki. Ezek jelentősége az új tagok Közösséghez történő csatlakozásával egyre csak növekszik.

Regionális politika

1989 és 1993 között évi 14 milliárd ECU-t szántak az elmaradott térségek fejlesztését célzó intézkedésekre. A különböző célok: a hanyatló ipari térségekben új tevékenységek előmozdítása, a tartós munkanélküliség megsegítése, a fiatalok elhelyezkedésének megkönnyítése, a mezőgazdaság modernizálása, szerkezetátalakítása és a szegény, rurális területek segítése. A támogatásokat különböző alapokon keresztül juttatják el (Európai Regionális Fejlesztési Alap, Európai Szociális Alap, Európai Mezőgazdasági Tanácsadási és Garancia Alap, Halászati Tanácsadási Pénzügyi Eszköz). Ezek az összegek egészítik ki a nemzeti kormányok, régiók vagy magánbefektetők forrásait, illetve további erőfeszítésekre ösztönzik őket. Az 1993 és 1999 közötti időszakban a strukturális intézkedésekre (Strukturális és Kohéziós Alapok) 200 milliárd ECU-t fordítottak. Az Európai Alapok így a gazdaság és a szociálpolitika kulcsfontosságú eszközeivé váltak, kifejezésre juttatva a Közösségen belüli szolidaritást.

Szociálpolitika

Egy tevékeny szociálpolitika célja a legfeltűnőbb egyensúly-hiányok kiigazítása. Az Európai Szociális Alap 1961-ben jött létre a munkahelyteremtés, valamint a szakmai és földrajzi mobilitás elősegítésére. Lehetővé tette az ESZAK intervenciós hatáskörének kiszélesítését, amelynek már hasznát is vették az 1960-as években, amikor a bányamedencék bezárását követően bányászok ezreinek kellett új-

bóli elhelyezkedését megoldani. A Közösség azonban nemcsak pénzügyi segítséget nyújt, hiszen az nem lenne elegendő a recesszió és egyes régiók fejlődési elmaradottsága által okozott problémák megoldására. A gazdasági növekedéssel előidézett és a nemzeti, valamint közösségi szinten megfelelő politikákkal bátorított dinamizmusnak elsőként a leginkább a társadalmi haladást kell segítenie. Ezt a folyamatot a tizenöt tagállamban az alapjogokat garantáló jogszabályalkotás kíséri illetve ösztönzi. Ezek egyrészt a szerződésekből foglalt olyan szabályokon alapulnak, mint az egyenlő munkáért egyenlő bér (férfiak-nők), másrészt olyan, nem régen született irányelvekből származnak, melyek a munkahelyi biztonságra és egészségvédelemre vonatkoznak.

Az Európai Tanács 1991 decemberében Maastrichtban tartott ülésen a tagállamok (az Egyesült Királyság kivételével) elfogadták a Munkavállalók Alapvető Szociális Jogainak Közösségi Chartájának Jegyzőkönyvét, továbbá lefektették azokat a jogokat, amelyeket a munkavállalók az egész Közösségben élvezhetnek: szabad mozgás, tisztességes megélhetést biztosító kereset, jobb munkakörülmények, társadalombiztosítás nyújtotta védelem, szabad társulás és közös béralku, szakképzés, nők esélyegyenlősége, információ, munkahelyi demokrácia, egészségvédelem a munkahelyeken, a gyermekek, idősek és fogyatékosok védelme. Az Egyesült Királyság új munkaspárti kormányának a korábbiaktól eltérő hozzáállása következtében lehetővé vált, hogy ezt a szociális jegyzőkönyvet beépítik a szerződés szövegébe és alkalmazzák mind a 15 tagállamra.

Foglalkoztatáspolitikai

Miközben a gazdasági és monetáris unió fejlődése megállíthatatlannak tűnik, a tagállamok tudatára ébredtek, hogy az Unió állampolgárai még aktívabb foglalkoztatási politikát várnak. Hogyan lehetne az európai bizalmát az európai integráció előnyeit és jövőjét illetően megerősíteni, amikor a tizenötöket strukturális munkanélküliség sújtja, mely 1997-ben is már 17,9 millió embert érintett? Ezért az Amszterdami Szerződésbe egy, a foglalkoztatásról szóló új fejezetet építettek be, amely az Unió gazdaságpolitikájának prioritásává vált. Az Európai Tanács 1997. november 20-21-én Luxemburgban tartott ülésén a tizenötök közös stratégiát határoztak meg a tagállamok politikájának erősítésére, elsősorban a szakmai képzés, a vállalkozás-alapítás támogatása és a társadalmi párbeszéd terén. Meghatározták a foglalkoztatáspolitikai főbb irányelveit, melyeket a tagállamok és a közösségi intézmények az eredmények értékelésére kialakított eljárásoknak megfelelően kísérnek figyelemmel.

Laktanyából sportcentrum

Szeptemberben végre átadták az „új Ady teret” a Hattyas soron. A volt Kossuth laktanya, eddig használatlan részeit felújítva, átalakítva, egy nagyszerű, mindenféle sport és szabadidős tevékenység végzésére alkalmas komplexumot vehettek át az egyetem polgárai. 1600 m²-en 4 aszfalt pálya, műfüves tenispályák, 6 streetball pálya, egy bitumenes kosárlabdapálya, konditerem, és egyéb termek, helyiségek... A választékra igazán nem lehet panasz. Nézzük, hogy vált be így pár hónap távlatából.

Ahogy elhaladtam az angol tanszék épülete mellett, már első blikkre lehetett látni, hogy sokan kihasználják az új sportcentrum nyújtotta lehetőségeket. Annak ellenére, hogy péntek délelőtről beszélünk, amikor a főiskolások és egyetemisták nagyobbik százalékának általában csak a hűlt helye található Szegeden, a pályák majdnem tele voltak. Jó jel, gondoltam, és befordultam az egyik épület bejáratához. Az ajtók előtt két lány szívta éppen a cigarettát, és amennyire a mondatfoszlányokból kivettem, épp a tegnap esti buliról beszélgettek, meglehetősen jó hangulatban. Bár sütött a nap, a rövidnaci meg a póló, így állodogálva elég hűvösnek bizonyult. Látszott rajtuk, hogy nincs is melegük.

- Nem lesz ez így hideg? – szólítottam meg őket.
- Á! Úgyis mindjárt megyünk órára. – válaszolták kórusban.
- Értem. – bólintottam. – És most éppen melegítetek, mi? Milyen órátok lesz?
- Jóga. – válaszolta a magasabbik, fekete, hosszú hajú, elmosolyodva.
- Ahhoz kíváltképp kell a nikotín! – fűzte hozzá már nevetve, a némileg alacsonyabb barna.
- Szeretitek?
- A nikotint? – értetlenkedett a barna.
- Neeem! A jógát!
- Aha! Már rég ki akartam próbálni, úgyhogy ez az óra most pont kapóra jött. Nekem bejön, nagyon tetszik! – válaszolt a fekete.
- Na persze, meg ez volt az egyetlen teszi óra, ami nem ütközött egyetlen más óránkkal sem. – viccelődött tovább a barna. (Jó lehetett a tegnapi buli...)
- Különben hogy tetszik az új sportcentrum? Jártatok már más részeiben is?
- Szerintem tök jó! Tényleg jól megcsinálták... – vette vissza a szót a fekete.
- Mondjuk az öltözőben kicsit kicsi a hely, – vágott közbe a barna – nem nagyon lehet odaférni ezekhez a keskeny szekrényekhez, ha többen öltözünk egymás mellett. De különben szerintem is jó lett, már amennyit eddig láttam belőle...
- Azt még meg tudnátok nekem mondani, a büfét hol találom? (A szerkesztőm a lelkemre kötötte, hogy ezt ne felejtsem el megkérdezni!)
- A büfét? – nézett rám kerek szemekkel a barna, mintha

csak azt kérdeztem volna, hogy az egeret tényleg a Marson keressen-e. – Szilvi, te tudod, merre van a büfé? – fordult a barátja felé.

- Nem. A büfével még nem találkoztunk. De van csokiautomata, az nem jó? – ajánlotta.
- Köszí, majd szétnézek! – Azzal elköszöntem tőlük és bementem.
- Mindjárt jobb kéz felől találtam is egy nyitott ajtót. Ahogy bekukkantottam, csak két srácot láttam bent, amint épp püfölik egymást. Valami küzdősport-félét gyakoroltak.
- Órátok lesz itt? – indítottam.
- Nem. – válaszolta a magasabbik szűkszavúan.
- Csak bejöttünk egy kicsit gyakorolni. Miért, neked kéne a terem? – egészítette ki az alacsonyabbik.
- Dehogy! Csak kérdeztem. Sűrűn jártok ide?
- Ja. Mióta az új részeket átadták, elég gyakran.
- És kipróbáltatok már mást is?
- Igen, a konditerembe szoktunk még járni. Az is egész jó lett, csak kár, hogy a régi gépek vannak még mindig. Némi már elég ramaty. Különben oké. Jobban kijön, mintha valahova máshova járnánk kondizni, és itt még több az ismerős is.

- Az öltözők? Az előbb két lány panaszkodott, hogy keskenyek a szekrények, és nem férnek el.
- Hát nem tudom, mi nem a szekrényben szoktunk öltözödni, úgyhogy ez nem okoz nekünk gondot. – nevette el magát. (De jó, hogy ma mindenki olyan vicces kedvében van!...)
- Nekik is megköszöntem a közreműködést, aztán a streetball pályák felé vettem az irányt. Ott még tettem egy próbát. Négy srác játszott, másik kettő meg a pálya széléről nézte:
- Mennyi az állás? – szólítottam meg a hozzám közelebb esőt.
- 24:18 a két fehér pólósnak.
- Órátok van?
- Nem, csak leugrottunk a koliból egy játékra.
- Sűrűn megteszitek?
- Nem igazán. Én legalábbis csak ritkán jövök ki a többiekkel.
- A büfét keressen. Nem tudod, merre van?
- Nem.
- Látva, hogy igencsak lefoglalja a többiek játéka, nem zaklattam tovább, hanem a villamosmegálló felé vettem az irányt.
- Úgy tűnik, ez alatt a pár hónap alatt eléggé bejáratódott a sportcentrum, s ami még fontosabb, beváltotta a hozzá fűzött reményeket: a hallgatók már nem csak „hivatalos” ügyben járnak ki a teszi tanszék környékére. (...és nem is kajálni!) Én a beígért büfét nem találtam meg. Talán nem voltam elég kitarító. Aki esetleg ráakadt, ossza meg a többiekkel a pontos koordinátákat!

Antal Lajos

Fotó: Hökkentő archívum

V i l l a n y s i v a t a g

Mobilitásra képes humán biomechanikámba némi szellemet is belefezített a teremtő. Vastag lexikonokban erről úgy írnak, öntudat. Még vastagabb lexikonok azt is tudni vélik, e fogalom leggyengébb pontja a tükör. Szóval szólva, nap mint nap e szellem újrajrja kontúrjait, és saját koordinátáit keresi a tömegben. Reszkető volánutasként minden pánikoszlopot és majrérudat megragad.

Hazaérek oszt' elnyújtózom a kanapén, mint hatalma teljében lévő Oszmán Birodalom. Kényem-kedvem szerint tájolom felgombozott parancsnoki pálcámmal ökumenikus házioltárom. Elmém pokla csillapítandó. A nyitányt egy, a Pannonián vezető pozícióban feszengő kalmár szolgáltatótól kértem. A tetőn lévő lavór csordulásig telt a harcos-baszós filmipari termékeket szétfűrészelő virtuális áruházzal. A Megváltó üzenetéként kapom tőlük a hírt: Vedd és edd! Ez az Én testem. Vidd és idd! Ez az Én vérem. Ha hajlok kérésüknek enyém

lesz a paradicsom, hol a kertek alatt patakok folynak. Testnedvektől mentes nők fonódnak majd buja liánként körém, nők kikhez képest Mona Lisa barlangrajz. Génkezelt kólával enyhítik majd szomjamat, melytől hérosszá leszek. Legalább akkora, mint a Rambóhárom. Már-már a nirvána széléről cibálnak vissza kanapéországomba túlbatyuzott digitális postagalamok. A zsírozott villám végsebességével vonulnak csapatostul koponyám vákuumöblébe. Pillanat alatt hang és fényrobbanások szakítják szilánkokra intelligenciagenerátorom. A világ otthonomba lépett. Koszovó, a tálibok, meg valami iraki vagy iráni vezír. Mán nem t'om. De azt mondták rá, hogy Ő a Sátán. Ő meg azokra, akik róla mondták, meg hogy gazdasági világválság van, és közeleg a végítélet napja, meg ilyenek. Már sírásóimmal koccintottam, mikor egy texasi akcentusú cowboy is közelgett. Szájszegletből csak annyit sercintett, hogy Ő a kiválasztott, aki bepelenkázza a világot. A kamerák, reflektorok

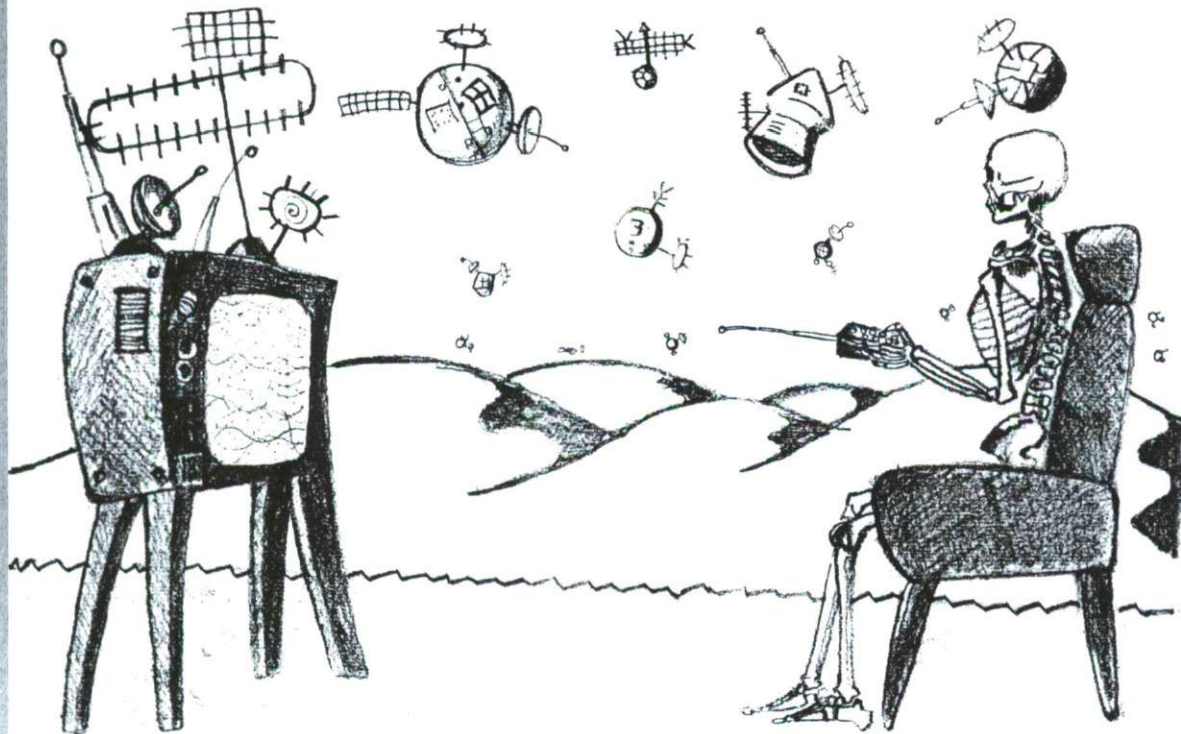
tűzben égtek. Én is. Bőségszaru-kompatibilis piknikes kosárral ölemben ámultam a históriások énekét a földgolyó tisztábatételéről. Hús-vér hős született szemeim előtt.

Nagyapám mondta nekem vala volt: fiam! A csoda sem perpétum mobile. Igazat szólt.

Már harmadnapja hever boncaszaton a sátán. Mozdulatlan, mint egy poros díszlet. Cowboyunk új Lucifert keres. Én csak egy oázist ebben a villanysivatagban. Egy oázist, hol elmém megpihen. Térképről olvasom, hol szórja sugarát az aktuális király. De a keresett ponton nincs csak délibáb. A felkoronázott helyett egy üres stúdióból gépi hang szól: korrekt elnök és nézettség hiányában adásunkat megszüntettük. Nem is volt. Műsorunkat minden nap ismételjük.

Virtuális hajléktalan lettem. Képcsöves. Párnám, pokrócom hónom alá kapom és befészkelem magam az akváriumba, a halak közé.

boci

Egy korty KOPAJ

Rengeteg jókedvű ember tömeghullámszerűen egy félszáz „ebédlőpalack” önkéntes fogságában. A padló egyhangúságát sör- és bortölcsák törik meg. Mindenki hangos és családiasan összetartó. Háromnapos se vége, se hossza bulin vesznek részt, melyen a hatalmas kollégium összes emelete és épülete megmérettetik. Összetett, az utolsó percig megtervezett vetélkedősorozat zajlik, mely minden képességet és testrészt igénybe vesz. (Leginkább a torkokat.)

Most épp a nagyvetélkedőn ülünk. Csütörtök este van, a második nap. Túl vagyunk a szintek által bemutatott színdarabok színes kavalkádján, alig egy fél órája értek véget. Pihenni kéne, de nem lehet, egymást érik a

programok. Az esti vetélkedő átfogja a kollégisták sokszínű tömegét és az éjszakát is. Már csak halvány emlék a szerdai első nap, mely hagyományosan a szintek bevonulásával (önéljenzésével) kezdődött; persze akkor sem (és most sem) volt mindenki teljesen beszámítható állapotban. Fülünkben még visszahangoznak a két fellépő együttes tiszta akkordjai, de már kissé homályba vesznek az őket követő buli különleges, kongával fűszerezett ütemei. A

csütörtökre virradó éjszaka „emberrablással” folytatódott, majd kezdetét vette hajnali 8-kor a városi vetélkedő, melyen természetesen „kipihent, józan és friss” emberek indultak. (Akárcsak a három nap bármely programját tekintve.) Délutánba fordult a nap, és mindenki megmozgathatta ügyes-bajos tagjait: foci, biliárd, csocsó, kosárlabda és pingpong mind-mind rajongóit várta. Akinek ez kevés lett volna, az levezethette fölös energiáit gesztenye, Hahota, Kockás vagy éppen Alfa gyűjtésével, activityzhetett, dartszohatott, lépcsőházat festhetett, naptárt is készíthetett.

A nagyvetélkedő lassan véget ér. A pirkadat erősen tolakszik, magával hozva azokat is, akik a péntek hajnali sor-

versenyre készülnek. Ez a megmérettetés a tíz emeletre való fel- és lefutással fejeződik be, mintegy levezetőként. A délelőtti a csütörtök délután testmozgató tevékenységeit folytatja, hogy azután a kesei órákra megteljen féljózan emberekkel az „ebédlőpalack”. Elkezdődik a legizgalmasabb program, ami évek óta vezeti a KOPAJ-ok népszerűségi listáját, a feledhetetlen, a pótolhatatlan és hogy több üres frázissal ne fáraszsalak benneteket: a filmvetítés. Minden szint elkészítette maximum 20 perces alkotását, a ter-

met jóízű beszélgetés tömi meg, melyet néha megtör egy-egy azonosíthatatlan kiáltás – az alkohol egyik jótékony hatása. A „versenyzők” már nagyon izgattak, startra készen lesik az óriási kivétítőt, hogy végre induljon a show. És lőn világosság! Belevágunk egy több órás filmmaratonba, hogy jókat nevethessünk vagy éppen szörnyülködhesünk a jobbnál jobb, rosszabbnál rosszabb műveken. Már csak az eredményhirdetés van hátra a 2002-es KOPAJ-

ból, mely sikereket és kudarcokat egyaránt hoz, hiszen a változatosság gyönyörködtet. Az idén is rájövünk ám, hogy nem a győzelem, hanem a részvétel a fontos. Buliztunk, ettünk-ittunk, ismerkedtünk össze-vissza. Jó volt.

Kusza beszámolómmal végére értem, lelkemben és testemben még a Kollégiumi PAJKosságok örömeivel-bánatával. Eklektikuságomat megtaláljátok, ha egyszer részt vesztek egy, a Károlyi Mihály Kollégium által

szervezett KOPAJ-on (minden év november közepén). Mert ez a buli már csak ilyen: egy kiszámíthatatlan színes forgatag, melybe mindenki beleszédül...

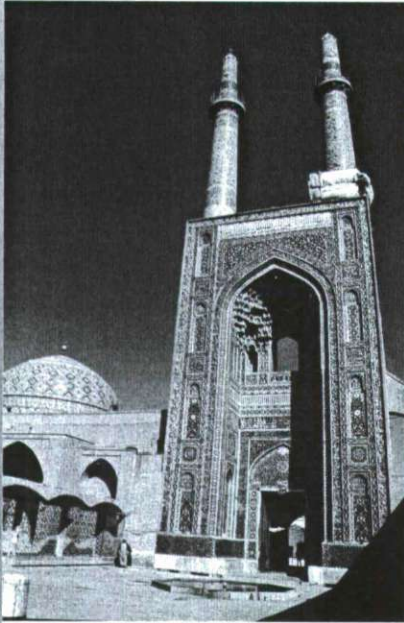
Balogh Edina

A képek a 2000. évi KOPAJon készültek!

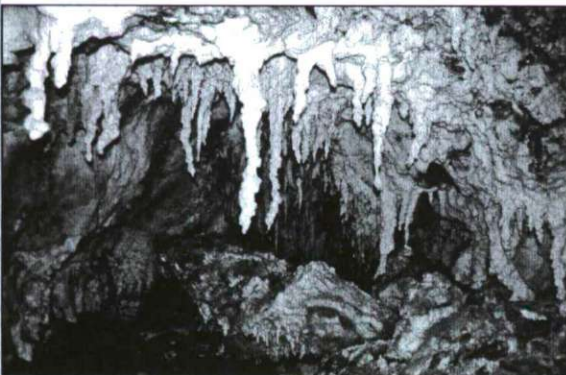
Perzsia ezer arca

3. rész

A yazdi Péntek-mecset

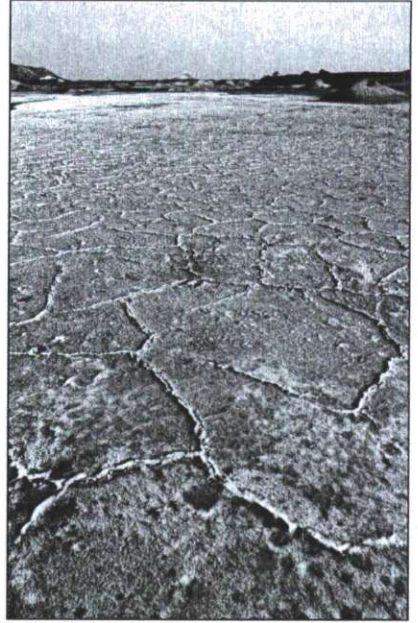
agyagvára volt. A súlyos datolyafürtök sajnos még vörösen-éretlenül lógtak a pálmalevelek tövében, de a 900 éves agyagvár itt-ott restaurált falai, csipkézett bástyái, tapasztott kupolái és boltívei közé érve egy teljes napra kiszakadtunk a XXI. századból. Az órák észrevétlenül teltek, és mi nem éreztünk sem éhséget, sem fáradtságot – a vályogfalak magukkal ragadtak minket a múltba, és csak jártuk a kihalt, omladozó utcákat, ahol hármunkon kívül csak egy sakállal, néhány méretes gyfkkal, villámgyorsasággal cirkáló óriáshangyákkal és egy magányos japán turistával futottunk össze. Bakancsunk alatt, a porban meglehetősen réginek tűnő, karcolt díszítésű cserépdarabok tucajtjai recsegték-ropogtak, és a régi lakóépületek falain helyenként még a fehérre festett geometrikus és stilizált virágminták nyomait lehetett felfedezni.

Sóbarlang Hormuzon

Yazd labirintusszerű ősi utcáit, vályogházait és az azúr égre nyújtózkodó kéklő mecseteit magunk mögött hagyva a Dasht-e Lut sivatag végtele n agyag- és kavicszönyegén száguldottunk napkelet felé. A cél Bam városának datolyaligetei és meseszerű

A hajnali derengés már a Perzsa-öböl partján talált minket, több száz kilométerre Bam ősi vályogvárától. B a n d a r - e Abbas kikötőjének fülledt, szinte folyékony levegőjében álldogálva, csuromvíz pólókat néha végighúzva folyamatosan izzadó arcunkon vártunk

Sósvatag poligonokkal

az első hormuzi „hajó” indulására. Még nem volt öt óra sem, a Napnak se híre, se hamva, de a hőmérő higanyszála már a 32 fokot verte! Reggel hatkor végre beszállhattunk a bádogcsónakba tíz-tizenkét helybélivel együtt – az utasok fele tetőtől talpig becsomagolt arab nő volt, akiknek még a szeme sem látszott ki a színes, hímzett maszk mögül –, és elindultunk Hormuz szigete felé. Útközben szereztünk egy kis munkát a vízirendőrségnek (egy hulla lebegett az öböl csendesen hullámzó vizén a tenger fenekét nézve...), majd sikeresen kikötöttünk a sziget egyetlen településén. A kis falu egyetlen apró boltjában, amelyet egy segítőkész helybéli szerényen csak „szupermárketként” mutatott be nekünk, és amelybe hárman a három hátizsákkal már nem fértünk be, felvásároltuk az összes ivóvizet, és nekivágtunk a szigetnek. Fürödtünk egy kicsit a Perzsa-öböl langymeleg vizében, gyűjtöttünk egy halom kagylót, csigát, rákollót, korallt, és serényen fényképeztük a sóból keletkezett sziget rendkívül érdekes, holdbéli tájait. Ropogott a sárgásbarna só a lábunk alatt, a kis patakok vizén hófehér sókéreg kristályosodott ki, a sziklák világosszürke sófalaiban sóbarlangok nyíltak, és a kis sósvatagok poligonjain gazellák száguldottak egyik csenevész bokortól a másikig. Dél tájban a hőség már kezdett elviselhetetlen lenni (50 fok?), így sürgősen megszavaztuk, hogy az első utunkba kerülő árnyékos lyukba behúzódnunk, és türelmesen megvárjuk, hogy a Nap kitombolja magát. A felperszelt levegőben nehezen lélegezve, szinte ájultan feküdtünk az egyre zsugorodó árnyékban. Végül Csaba és Péter barátom feladta, és visszavánszorogtak Hormuz légkondi-

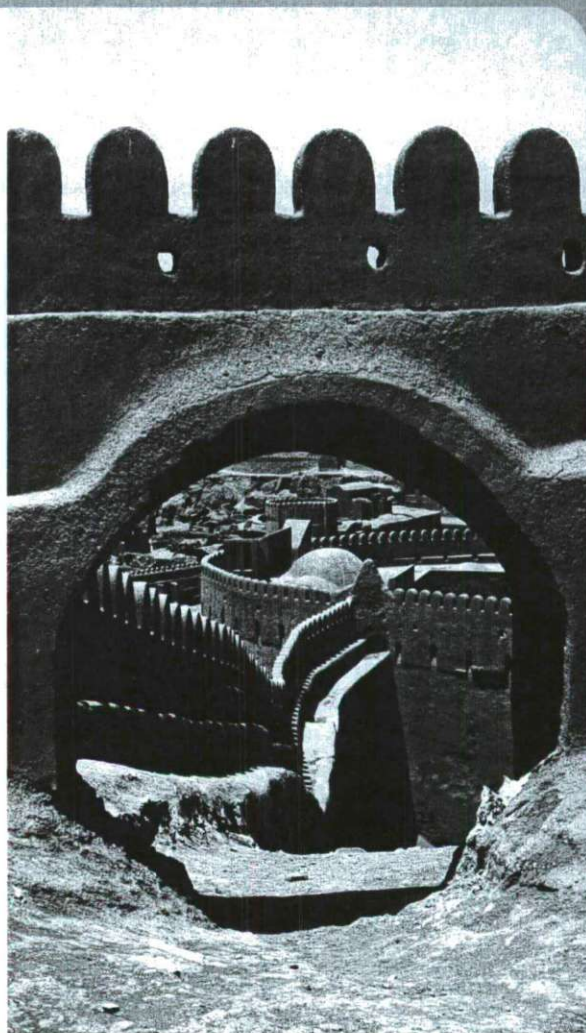
cionált kis „szupermárketjébe”, én pedig utolsó csepp erőmet, akaratomat és ivóvizemet összeszedve végigmásztam egy csodálatos sóbarlangon, majd félholtan kivonszoltam magam a tengerparti táborhelyre. A forró éjszaka után szinte menekültünk vissza a szárazföldre, Bandar-e Abbas buszpályaudvarára, hogy az első járatral visszatérjünk Irán emberbarát éghajlatú tájaira, távol a Perzsa-öböltől.

A Shiráz felé induló autóbuszra várva úgy döntöttem, hogy megpróbálok lefényképezni egy színes maszkot viselő arab nőt, ami annyira jellemző erre a régióra. Teleobjektívemmel könnyűszerrel becserkésztem egy szép, pirosarany hímzett álarcot viselő cigarettáárust, ám amint elkattintottam a fényképezőgépet, megszólalt mögöttem valaki: „Hé, miszter!”. Pechemre egy rendőr állt közvetlenül mögöttem... Rövid vita után – ő fárszi nyelven próbálta meg elmagyarázni nekem, hogy mi rosszat követtem el, én pedig angol nyelven értetlenkedtem – úgy döntött, hogy bemutat a főnökének is. Kissé megijedtem, mikor megragadta a karomat, és kijelentette, hogy „Oké, miszter. Ofisz.”, de szerencsére a rendőrörsön sem tudott senki angolul. Hiába mutogattak, hiába böködtek a fényképezőgépem felé, én nem értettem semmit, és úgy tettem, mint aki fel van háborodva. Mivel a fényképezőgépet nem adtam oda, elkérték az útlevelemet, de azzal sem mentek sokra: A neveimet (Attila) kapásból Itáljának olvasták, és meg voltak győződve róla, hogy át akarom verni őket, mikor azt bizonygatom, hogy nem olasz vagyok, hanem magyar, és az Attila a keresztnemem. Végül elengedtek azzal, hogy „Goodbye!”, és igencsak kikerekedett a szemük, mikor fárszi nyelven köszöntem vissza – „Khoda Hafez!”

Folyt. köv.

ATA

(a szerző fotóival)

Csipkés falak Bam-ban

Bam vára

Sírhatnám polgár...

Az After Crying Szegeden

Le kell szögezmem, hogy elfogult vagyok, tehát nem lehetek objektív, bár szerencsére a tényújságírás egy effajta interjúban nem fontos. Persze miért ne legyen elfogult az ember... Szeretem ezt a fajta zenei stílust. A komoly és a könnyű határvonala. Olyan kiválóságokkal lehet versenyezni, mint az Emerson Lake and Palmer (ha emlékszik még valaki erre a névre), vagy a Pink Floyd, csak hogy a két legismertebbet említsem. Az After Crying története elég hosszú és kissé rögs is. Kevés koncertet adnak, egy kicsivel több lemezt lehet minden évben venni tőlük és járják a világot. Valószínűleg kint jobban ismerik őket, mint itthon. Ha írók lennének már ez is jó alap lenne a Nobel-re. De ők zenészek. Képzettek. Zeneakadémia meg hasonló nyalánkságok. Az After Crying megint Szegeden járt. Sírhat, aki lekéste...

A keverőpulton egy kis műanyag malac. Szamóca, a koncertmalac, aki évek óta rója a csapattal a világot, hiszen egy nemzetközileg elismert keverősertés. Egervári Gábor legfőbb segítőinek egyike. Az Ifjúsági Házban háromnegyed ház, ismerős emberek, kellemesnek ígérkező hangulat. A színpadon az After Crying, a keverőpult mögött szintén, ugyanis náluk ez ugyanolyan zenekari tiszttség. A koncertmalac, Egervári Gábor és Görgényi Tamás ülnek a „kormányrudnál”, vagy ahogy erre az estére nevezik a rádió stúdiójában, merthogy egy rádiós adásnak van felépítve a koncert. Az első fele na-

gyon kemény. Nyomasztó. Egy nagy zenei felkiáltójel. Ébredjünk már fel! A második rész már lágyabb, inkább megoldásokat kínál. A zenekar körül sok minden történhetett. Kíváncsi vagyok, két éve nem hallottam róluk semmit.

Megjelent egy üzenet az honlapotokon. Egyfajta segélykiáltás. Mi történt?

Görgényi Tamás (a zenekar szellemi atyja): After Crying néven 16 éve mendegélünk egy úton, igyekszünk formálni a világot magunk körül, és rá kellett jönnünk, hogy nem illeszkedünk a világ mai felszíni gépezetébe. Ebbe a kereskedelmi, pénzközpontú működésébe nem passzolunk. Úgy gondoltuk, hogy ezt mondjuk ki, nevezzük nevén, hogy mi az, amivel együtt vagyunk, amit mi képviselünk, és mi az, ami velünk szemben van. Ezt az embernek meg kell tanulni, ez egy folyamat. Az ember fiatalon megpróbál beépülni, részt venni, hátha rosszul látja és kevesebb a hiba, több a jó, de kiderült, hogy ez nem nekünk való.

Egervári Gábor: (akinek az éneklő ezüstbot van a szájában) Csaknem egy teljes év eltelt úgy, hogy nem jutottunk fellépési lehetőséghez. A Millenárisban ünnepeltük a zenekar fennállásának tizenötödik évfordulóját. Ezek után nagy csend következett. A hivatalos támogató szervek, nyilvánvalóan és jelzésértékűen elzárkóztak a segítségétől. A kiáltvány, ami a neten megjelent, tényleg majdhogynem segélykiáltás. Nem hittük el, hogy nincsenek olyan emberek, akik hasonlóan gondolkodnak, mint mi, hiszen ma este is itt voltunk vagy háromszázan (a szervező utólag elmondta, hogy 450 néző volt), hallottam a közönség szívverését, lélegzetvételét. Érezni lehetett, hogy sokan egyetértenek, sokan csak a hívó szót várják, hogy valaki mondja ki. Igénybe vettük az internetet, ezt a modern, csodálatos eszközt, hogy megnézzük: mi lesz ebből... Létrejött a HUMANET – az emberek hálója, egy virtuálisnak indult, de ma már valódi közösség. Túl vagyunk egy gulyáspartin, illetve a Humanet szervezésében egy szentesi koncerten. A dolog kilépett a virtualitásból. Fontosnak tartjuk az emberek személyes, egymás közötti kapcsolattartását. Az Internet erre egy korszerű eszköz, és szeretünk volna becsábítani azokat is, akik a monitor előtt töltik az életüket. Mennyivel jobb az, hogy nem e-mailt, vagy sms-t küldök valakinek, hanem felhívom, hogy igyunk meg egy sört. Ott már fel kell vállalni, hogy nem nick-em van, hanem úgy hívnak, ahogy anyámék kereszteltek.

G.T.: A média és a tömegkommunikáció a gazdaságot találmánya. Előnyei mellett azt a hazug lehetőséget kínálja az emberek számára, hogy le lehet váltani a valóságot. Nem vicc, amikor azt mondjuk, hogy az emberek kómában élnek. Kialakultak olyan tömegek világszerte, akik nem a valós életüket élik, hanem a tömegkommunikáció által létrehozott virtuális valóságban „léteznek” (?). Ez egy nagyon szűk és sivár világ, olyan is ezeknek az embereknek az élete. Meglátszik a kommunikációképtelenségükben, a tétováságukban, a boldogtalanságukban. Szeretnék elérni őket, s azokat, akikkel egymást is felébreszthetjük, mert természetesen ez ránk is hat. Össze kell fogni, mert csak együtt mászhatunk ki ebből a hazug térből. Választható eszközzé kell visszaminősíteni az áttételes kommunikáció csatornáit.

E.G.: Ez a drága magyar nép, aki itt lakik, egy függőségre igencsak hajlamos népség. Televíziózásban csak az Amerikai Egyesült Államok ver minket. A magyar ember átlagosan négy órát tölt el a képernyő előtt. Addig kell még szólni, amíg be nem jönnek az interaktív televíziós adások, amikor beszélhetünk az időjárást jelentő kislánynak, hogy „mondj már valami napsütést, mert ezt már nem bírom!”

Onnantól nem lehet felállítani az embereket. Valahol ez a cél. Legyen egy terminál, amit a másik oldalon irányítani lehet, és biztosan tudom én, aki a vezérlő oldalon ülök, hogy akit irányítani akarok, az ott van, csüng a szavamon, elmegy és izzad és pipál, és elmegy és meghal. (A technika adott már hozzá, nálunk is volt már kísérleti adás – a szerk.)

A koncert első fele, mondhatnám, hogy kellemetlen. Kemény, nehéz zene, borús hangokkal. Az ember kényelmetlenül érzi magát közben. Ez is valami féle riadó? Ébresztés?

G.T.: A koncertsorozat a szeptember 11-i koncerttel indult, ami nem véletlenül ekkor került megrendezésre. Úgy tűnik, az emberiség visszahullt a tavalyi sokkból, pedig ez egy komoly figyelmeztetés kellett volna, hogy legyen. Lássuk be: nagyon nagy baj van a világgal, nagyon változtatásra van szükség. De nem úgy, hogy oda

kell menni még nagyobb sereggel, még több embert megölni. A történelem során olykor igen közel kerül a világvége. Mi annyira nem félnünk tőle, hisz előbb-utóbb mindenki meghal, de az embernek az a feladata ebben a földi játékban, hogy igyekezzen elkerülni. E gondolat alapján építettük fel a koncertet is.

Régebben is kongattatok szövegeitekben a vészharangot. Miért most konkretizálódott a nyilvánosság felé? Miért most jött elő?

G.T.: A De Profundis-szal és a hatos lemezzel is le akartuk már tudni ezt a témát, de úgy látjuk, hogy nem volt elég.

E.G.: Nem a mi kezünkben vannak az események. Ha valaki azt mondja '96-ban, hogy a Modern időkben elmondottak mind igazak lesznek, azt feleljük, hogy ne hülyüljön. Ma meg ott tartunk, hogy nem tudunk olyan

rémisztőt mondani, ami ne teljedhetne be. Hátborzongató élmény volt ott lenni a tornyoknál, és megnézni őket. Még poénkodtunk is rajta, hogy ezek arra jók, hogy ledőljenek, de aztán arcunkra fagyott a mosoly. Elfajult a világ. Érdekes folyamat az is, hogy mindenkinek jogai vannak, de a kötelességeiket valahogy otthon felejtik az emberek. Gyermek-, tanuló-, állatjogok vannak. Az euródisznó nem eszik moslékot, mert akkor nem lesz finom. Nyilván kap majd kajajegyet a McDonald's-ba.

Tizenharmadik esztendeje nem használom a televízió nevű szerkezetet, és néha, amikor rácsodálkozom, akkor nehezemre esik elhinni, hogy ilyen egyszerűen lehet embereket kordában tartani, ezekkel az olcsó, ötforintos eszközökkel manipulálni. Megalázó a tömegek számára az, hogy az átéjtésükre sem szán energiát az a kevés embernek látszó élőlény, akinek az a célja, hogy sakkban tartsa a lakosság nagy részét. Nem lehet elég hangosan kongatni a vészharangot. Nem lehet eleget koncertezni, elég emberhez odamenni, hogy „mi van, ébredj”, mert ha abbahagyjuk, akkor győztek. Én szeretnék idős koromban is lemenni a nagyfröccsömért a barátaimhoz. Beszélgessetek, olvassatok, játszatok és kapsoljátok ki a televíziót.

Molnár Péter

ZYKLON – Férgék világa

Az alábbiakban egy figyelemre méltó északi zenei projektet szeretnék ismertetni, illetve annak ideológiai hátterét. Az album a *World OV worms* címet viseli, amiben a férgek világa napjaink körülményeire és az emberi nemre értendő. Tegyük hozzá, kicsit körültekintve ebben láthatunk némi rációt...

Az elmúlt évszázadot már alapvetően a háborúk évszázadának titulálták, a technikai fejlődést pedig követni is nehéz. A ma embere egy felgyorsult, egyre csak elidegenedést szülő életritmusban találja magát, amelyben a morális értékek egyre fakulnak. Manapság lassan a pesszimizmus és a realizmus szinonimák lesznek.

A zenei felállás már önmagában véve sokat sejtet. Az Emperor-os Zamoth, Trym, és Destructhor alkotja a Zyklon magját. (A szövegeket „Faust” írta.) Az éneket a Limbonic Art-os Daemon-nak köszönhetjük. Vendégszerrepel még többek között Garm is az albumon, ami már magában védjegy. Az albumot ennek ellenére csak a műfaj megszállottjaink ajánlom. A zene szélsőségesen durva és nehezen bevehető. Black és death elemek ötvöződnek benne, az egészből árad valami alapvetően kaotikus érzés. (A belső borítóhoz képest egy mézarszék pedig szimpla játszótér...) A brutalitása mellett változatos anyag, sok samplerrel és hangulatos szünetes részekkel.

A szövegvilág az említett téma körül forog, a számokban sok minden előfordul, ami az emberi sötétséghez kapcsolódik, az Enola Gay-től kezdve az emberiség vélt ronda végéig. Kifejezetten tanulságos, de legalábbis elgondolkodtató.

Az emberi önpusztítás és ellentmondásosság számomra felfoghatatlan. Egyedül vagyunk ezekkel a bámulatos vonásainkkal az evolúcióban. Bár mindig voltak és lesznek az emberiségnek különféle visszasságai, ezek a gondok korunkban egyre erősödnek. A felgyorsult fejlődéshez még nem nőttünk fel. Mintha egy féliidióta kisgyerek kezébe töltött fegyvert adnánk... Géntechnika, klónozás, egy kibaszott nagy lyuk

az ózonpajzson, és még sorolhatnám... (Persze a környezetvédőket a biztonság kedvéért péppé lövik szép csendben a francia partoknál...) Nem csodálnám, ha saját mocsunkba fulladnánk bele. Ez itt pedig már a XXI. század, a maga fejlettségével és nyomorával. Egyre többen vagyunk szerencsétlen kis bolygónkon, és szépen felemészítettük mindent. Pontosan mintha egy tálat látnánk, tele férgekkel. A nagyvárosi élet pedig sorra termeli ki a deviánsokat, a lelki sérülteket, és a sorozatgyilkosokat, mialatt a nyakunkon egy szorongó, drogfüggő generáció. Tanárainknak nehéz helyzete lesz... Kis hazánkban is kezd elfajulni a helyzet. Humanitásról nehéz beszélni, amikor egy közönséges bankrablásnál gyakorlatilag mindenkit legyilkolnak, vagy amikor az „anyák” a nem kívánt gyermekeiket a kukákba hajigálják... Talán kissé pesszimistán látom csodálatos világunkat, de sajnos el kell ismerni, ilyen oldala is van.

Nullánál is kevesebb. Tökéletesen kifejező.

Nehéz egy empatikusabb, érzékenyebb embernek, de meg lehet tanulni együtt élni ezzel a világgal. Illúziókkal élni, és elfogadni minden visszasságával. Hogy később hová fogadni jutni, el sem lehet képzelni, de talán siránkozás helyett most kellene örülnünk, hogy a mostani korba születtünk, és nem egy későbbibe.

Tulajdonképpen itt a gond nem a korról van. Mindig voltak minden kornak hasonló hibái a történelem folyamán, nem feltétlenül a pénz, a hatalomvágy, vagy a drog okozza. A probléma nem a környezettel és az idővel van.

A probléma itt az emberekkel van.

Blackie

ZYKLON

Rozsdamarás ezerrel

Mindig kíváncsi voltam valami többre velük kapcsolatban. Hiszen annyi – táncházzal egybekötött – koncertet adnak a főiskola büféjében, hogy igazán megismerhetnénk Őket egy kicsit jobban. Többször kutattam már róluk szóló írások után, de sajnos hiába, így hát úgy döntöttem magam keresem fel Őket. Vállamra vettem egy riporter-magnót és lebattyogtam a TÁK-ba. Mire odaértem már egy ideje elkezdődött a Rozsdamaró táncháza. Nem sokkal érkezésem után szünetet rendeltek el a fiúk. Ezt kihasználva megkértem a zenekart, meséljenek magukról. Lipták Dániel (hegedű) és Horváth Ádám (bőgő, cselló) szívesen vállalták a feladatot, míg a többiek, Nagy Gábor (brácsa, dudu) és Polgár Lilla (ének) inkább a zenélés fáradalmait pihengették.

Mennyi ideje zenéltek együtt és hogyan találkoztatok?

H.Á.: Amikor Szegedre kerültünk, kezdtünk el együtt zenélni, de a zenekar megalapításának a gondolata olyan három éve vetődött föl. Ennek gyakorlati megvalósítása két és fél éve sikerült. Danival már korábban ismertük egymást, '97-ben találkoztunk a jászberényi népzene- és néptánc táborban, Gábort itt ismertük meg és létrehoztuk az együttest. Lilla pedig később csatlakozott hozzánk.

Első hallásra elég furcsa a nevetek. Honnan jött az ötlet?

L.D.: A Rozsdamaró név egy nagyon kedves barátom ötlete volt. Sétáltunk az utcán és megláttunk egy rozsdás kerítést. Épp abban a korszakunkban voltunk, hogy mindig potenciális zenekarneveket találtunk ki, és ekkor jutott eszébe ez a lehetőség. Mikor összeálltunk, felhívtam és engedélyt kértem e név jogos használatára, természetesen beleegyezett.

Mint azt a plakátokon láthatjuk, sokszor tartotok itt táncházat. Más lehetőségek is van a bemutatkozásra? Hol láthatunk még titeket?

H.Á.: Igen, itt a TÁK-ban rendszeresen fellépünk. E mellett zenélni szoktunk a „Kapcában”, amely az Alsóvárosi Kultúrház épületében található, továbbá ahová egyéb alkalmanként hívnak bennünket.

L.D.: A „Kapcának” nagyon hálásak vagyunk, mert bármikor a rendelkezésünkre állnak. Volt már rá példa, hogy teljesen váratlanul betoppantunk és lehetett muzsikálni – még emberek is jöttek... Próbalehetőséget is biztosítanak számunkra, ami nagy segítséget jelent.

Milyen a szegedi közönség? Hogy fogadják ezt a műfajt?

L.D.: Nem vagyunk megelégedve a szegedi keresettel, mivel elég sok a népzeneész és kevés a megrendelő. Szerencsére a „kemény mag” mindig itt van és jót mulat.

H.Á.: Szerintem a másik gond az, hogy a táncegyüttesek nagy számához képest, nagyon kevés táncos jár el táncházba. Valahol az érdeklődéssel van a baj...

Mi a helyzet a készülő lemezekkel?

L.D.: A hétvégén fogjuk befejezni. A Hagymányok Háza pályázaton nyertünk ingyen stúdióidőt és ezt próbáltuk kihasználni.

H.Á.: Álmaink egy részét ezzel megvalósítottuk. A forgalomba hozatal kissé bizonytalan, mivel arról nekünk kell gondoskodnunk,

Fotó: Garamvölgyi Gergely (Hökkentő archívum)

így kell egy kiadót találnunk, aki fedezi a kiadás költségeit. Bízunk benne, hogy január-február körül már meg fog jelenni a lemez.

Milyen témát dolgoztatok fel?

L.D.: Többségében erdélyi népzene, illetve egy magyarországi – eleki román – számot tartalmaz az anyag, valamint egy moldvai összeállítást is.

H.Á.: Itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy megköszönjem neves zenészkollégáink segítségét, mivel többen is közreműködtek a lemezen, így Barcza Zsolt harmonikásnak, Pribojszki Ferenc cimbalmosnak, illetve Fábri Géza kobzásnak.

Hogyan látjátok a népzene jövőjét?

H.Á.: Szerintem jövője mindenféleképpen van, de mivel ebben az esetben rétegzeneőről van szó, ezért mindig szükség lesz olyan emberekre, akik fenntartják a hagyományokat, hiszen ez az a fajta zene, amit ha nem ápolnak tudatosan, eltompul és meghal. Esetleg különböző feldolgozásokban tovább él, gondolok itt a folk-rock vagy más mondva csinált új stílusokra. De az autentikus népzene tudatosan és célirányosan ápolni kell.

L.D.: Népzeneész körökben a minőség mindig halad fölfelé, ami nagyon örvedetes. Természetesen mi is próbálunk ezzel lépést tartani. Ádám véleményével ellentétben szerintem fontos, hogy feldolgozásokban is éljen a népzene. Gondolkozzanak azon az emberek, hogy mit tudnak vele kezdeni, mert más stílusokban is megtalálhatja a helyét a mai kultúra színterén.

Pintér Viktória

A Babos Romani Project

Bevallom töredelmesen, év közben nincsen időm és türelmem, hogy kielégítsem kulturális éhségemet. Erre talált ki néhány ember, nem csak nekem, a kapolcsi fesztivált, ahol fantasztikus programokon örömködhet az ember. Tíz nap tömény kultúra. Mire az utolsó nap eljön, addigra már elteltédsz és nem biztos, hogy el tudsz menni azokra a koncertekre és előadásokra, amiket elterveztl. Velem szinte majdnem minden évben ez történik. Az életemre is megesküszöm, hogy végre igenis meg fogom ezt és azt az előadót nézni, saját programfüzetet csinállok és nyakamba veszem a völgyet tíz kerek napra. Aztán a nyolcadik nap sóhajtozva veszem észre: nincsen erőm elmenni egyikre sem már és csak döglök a sátramban a csendet hallgatva, gyönyörködve a tájban.

Idén ez nem így történt, lévén vendéget is vittem. Először járt a Völgyben és kemény legénynek akartam mutatkozni: kérem én mindenhol ott vagyok, ahol tuti program van. Neki köszönhetem hogy idén megnéztem a Babos Romani Project koncertjét, amit a szervezők az utolsó estére tettek a jazz színpadra. És csoda történt. Először is képzeljétek, a Kunovics Katinka a nap meg a csillagok nélkül is ellehetne a világban, ugyanis tud énekelni. Méghozzá jól! Az együttes tagjainak ismeretsége a Baboson és Katinán kívül a nullát súrolja. Pedig Jelinek Emil az eget is

lehozta nekünk, olyat énekelt. Ez vérből jött. Pörgött végig, ezer százalékot nyújtott, kiénekelte a lelkét, csinálta a hangulatot, mi meg döbbenten néztük és hallgattuk. Borlai a dobok mögött természetesen a szokásos maximumot nyújtotta, nem is ecsetelem.

Kiderült, hogy a jazz és a roma zene összeegyeztethető két dolog. Ami furcsa lehet a mai világban. Babos Gyulának ez már régi vágya volt, hogy egy olyan albumot csináljon, amin a régi, apjától is hallott roma dallamokat dolgozza fel. A szívéhez közelállók közül is a legszebbeket. Hát sikerült neki, nagyon jól, fiatal, nagyon tehetséges zenészekkel. Az is furcsa, hogy eddig nem nagyon hallhattunk róluk, pedig már 1998 óta léteznek. Hát ismételten fel lehet kerekedni, és lehet keresni a boltokban ezt a kuriózumnak számító albumot. A karácsonyfa alá is szép ajándék lehet. Magadnak is:)

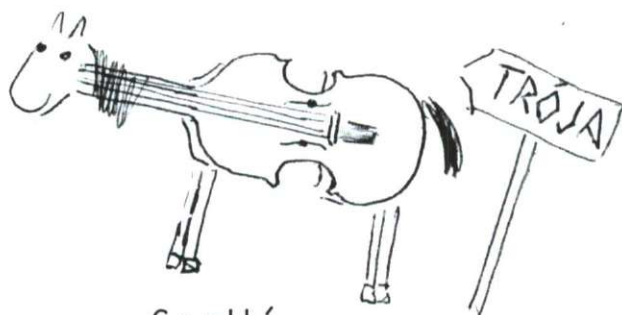
V. Hanga Ágnes

BABOS PROJECT ROMANI: Örökség
Columbia

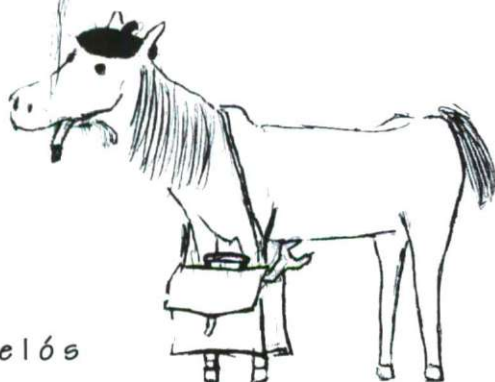
Babos Gyula (gitár), Hárs Viktor (bass), Oláh Cumo Árpád (szintetizátorok), Kunovics Katinka (ének) Jelinek Emil (ének, ütősök), Borlai (dobok)

Pablo Picasso

Cselló

Melós

Fennvaló

Szép város Kolozsvár...

**Ugye ismerős ez a dal?
Hol is hallottad már?
Egy lagziban, vagy
egy füstös kis kocsmá-
ban, esetleg a töris ki-
ránduláson énekelté-
tek? Előfordulhat, de
azt talán kevesen tud-
ják, hogy ez bizony
Kálmán Imre: Marica
grófnő című nagyope-
rettjének egyik híres
slágere.**

Gondolom, az operett szó nem csigázta föl túlságosan az érdeklődéseket, hiszen ez a műfaj nem igazán népszerű a fiatalok körében. Valóban, sehol semmi dirr-durr, csitt-csatt, vagy egy jó kis szexjelenet, a modern technika eszközeit is kihagyták belőle, ehelyett bárók és grófnék vallanak lépten-nyomon egymásnak szerelmet, miközben folyik a pezsgő, a cigány muzsikál, és a díszletkastély tetején egy aranyozott kölyökangyal csücsül.

Az egész olyan negédes, csöpögős, de kérem szépen: hangulata van. Ez az, ami ilyenkor, karácsony és szilveszter környékén igazán fontos. Ki kíváncsi arra, hogy megölték Hamlet apját, ki akar drámát látni, depressziósan kijönni a színházból? Az emberek többsége mulatni szeretne, és ezért érdemes megnézni a Marica grófnőt. Meglátod, ha rászánod magad, és beülsz a bársonyszékbe, amint felgördül a függöny, nyomban elfelejted, hogy vizsgák is vannak a világon. A dallamos zene, a mozgalmas, látványos

táncjelenetek, a jól ismert, mégis kacagtató poénok talán meggyőznek arról, hogy igenis szórakoztató az operett. Ám, ha mégsem lenne hozzá kedved, ajándékozz a nagyinak színházjegyet karácsonyra, neki biztos tetszeni fog.

Az operettet, Halasi Imre rendezésében, november 22-én mutatta be a Szegedi Nemzeti Színház. A szereposztás kettős, a címszerepben Vajda Júlia / Merényi Nicolette lép színre, de a szereplők között található még Urbán Nagy Róbert, Teremi Beatrix, Rácz Rita, Bozsó József, Mátyássy Szabolcs, Rácz Tibor, Karikó Teréz, Kocsis György és még sokan mások. A díszlet Menczel Róbert nevét dicséri, a jelmezek H. Matolcsi Zsuzsa tervei alapján készültek, a koreográfus pedig Gesler György.

Végül egy jó tanács, érdemes többen menni az előadásra és utána legurítani valahol egy jó kis léleklemeget. A hatás nem marad el, egyikőtök biztosan rázendít majd, hogy: Ringó vállú csengeri violán, kisangyalom...

Jó mulatást!

A Tűz Birodalma

Reign Of Fire

Rendezte: Rob Bowman

Írta: Gregg Chabot, Kevin Peterka

Hossza: 104 perc

Műfaj: akció, sci-fi

Főszereplők:

Christian Bale – Quinn,

Matthew McConaughey – Van Zan

Izabella Scorupco – Alex Jensen

Quinn 12 éves, amikor a londoni metró egyik alagútjában szemtanúja az első Sárkány ébredésének. Sikerül kimenekülnie a mélyből, ám édesanyja nem éli túl a találkozást. Húsz évvel később a Föld elhagyott, felégett, romos pusztaság. A sárkányok elszaporodtak és erősebbek az embernél. Maroknyi túlélő maradt csupán, de már ők sem harcolnak. Barlangok mélyén, elhagyott erdőkben bujkálnak. Quinn (Christian Bale) egy kis közösség vezére: egy elhagyott várkastélyban igyekeznek ellenállni a meg-megújuló támadásoknak, és a legfőbb céljuk, hogy megmentsek a gyerekeik életét. Ám a néptelen felföld felől különös vendégeik érkeznek. Sárkányölők. Van Zan (Matthew McConaughey) és emberei felveszik a harcot. Quinn a túlélésre játszik, szeretné elkergetni őket, de nemsokára belátja, neki is harcolnia kell...

Na ilyen még nem volt. Elpusztították már a világot (legalábbis Hollywood szerint) meteorok, UFO-k, diktátorok, dinoszauruszok, óriásmajmok, természeti csapások, véletlenek, de sárkányok még sohasem... Na majd most! Az ötlet tényleg eredeti, és az előtörténet is megállja a helyét az előzőek társaságában. Az a rész különösen tetszik, amikor az taglalják, hogy a dinoszauruszokat is a sárkányok tüze pusztította ki évmilliókkal ezelőtt, nem valami meteor. Oké, elhiszem. Elég nagy baromság így elsőre. Meg is bukott a film elég rendszeren. De azért egy kicsit sajnálom. Leginkább azért, mert a hangulatisága

(egy kicsit tényleg Mad Maxes) megfogott. Mindig is rajongtam a pesszimista hangvételű mozikért. A másik, hogy bármennyire is távol áll az egész a valóságtól, mégis sokkal realisabbra sikerült a kevés csicsázás miatt a hasonló volumenű „égetverő baromságok”-hoz képest, mint pl.: *Star Wars I-II*, *Evolúció*, *Az Egyetlen...* stb. Apropos *Star Wars*. A másik kedvenc jelenetem, amikor a kisgyerekek előtt Creedy és Quinn újrátámszák a „Birodalom visszavág” azon jelenetét, amikor Darth Fater a fiával, Lükével kardozik a légakna felett. Persze a két szereplő itt a fehér és a fekete lovag. Meg Quinn azt mondja, hogy ezt a történetet ő találta ki. Na ezért mondom, hogy van benne realitás. Ha egyszer kipusztulna a Föld, George Lucas és a többi hollywoodi nagyember agyamentségei biztos, hogy az utolsó pillanati helyet kapnának életünkben. Á! Nem is vagyunk könnyen befolyásolhatók mi, emberek. De ez egy másik cikk lenne.

A film alapvetően jó lenne, ha a történetet a film előrehaladtával nem kezdene egyre több helyen sántítani. Minél inkább belegondol az ember, annál inkább látja, hogy ezt bizony nem gondolták rendszeren végig az alkotók (pl.: honnan szerzik a katonák az utánpótlást, Ki tartja karban és miből a helikoptert (mer az biza kényes jószág), honnan van üzemanyag? De a legfőbb, amit tényleg nem értek, hogy Londonban miért csak a hím támad rájuk, és amikor elpusztul, hova tűnik a többi ezer nőstény. Ráadásul a film végét nagyon csúnyán összezsápták. Oké, hogy örülnek egymásnak, meg kiderül, vannak más túlélők, de semmi konkrétumot nem mondanak, hogy mit is akarnak kezdeni az életükkel, hogy akarják a Földet újjáépíteni, megtisztítani, pedig ilyen jeleneteknél ez sajnos elengedhetetlen, hogy az ember ne úgy jöjjön ki: Most ez a vége? Milyen pocsek egy film!!! Pedig igazából csak az utolsó 20 perc rossz. De annyira, hogy a remekbeszabott akciójelenetek sem tudják ezt velünk felejteni. *Reign of Fire* 2002. Béke hamvaikra!

Bujtor Zsigmond

A szigetre vágyom...

Julio Medem: Szex és Lucia

Valamikor régen a negyedik gimis irodalomtanárom mindig azzal nyösztetett, hogy vegyem végre tudomásul azt, amit három évig egy másik tanár nem tanított meg, hogy a műelemzést a cím és a mű viszonyával kell kezdeni. Szerintem ez teljesen értelmetlen volt, tehát soha nem sikerült... Az *Ősz* vagy az *Elbocsátó szép üzenet*, de a művek nagy része egyértelmű. Elválaszthatatlan egységben vannak a verssel, tehát nem is kell külön elemezni őket. Persze születhetnek olyan mondatok, hogy az *Ősz* az *Őszről* szól, de ennek ugye kevés értelme van.

Ennyit rólam és most a film: A spanyol film legújabb fenegyerekének harangozták be néhány évvel ezelőtt Julio Medemet (Húlió Medem), amikor bemutatták nálunk az Északi sarkkör szerelmeit. Nos, a film megnézése után osztottam ezt a nézetet. E fenegyerek legújabb filmje a *Szex és Lucia*, mely plakátjaival teli volt egész Budapest. A főszereplő nő motoron, mögötte egy nagy világítótorony, mint falosz mered az égbe. A cím hozhat néhány embert a moziba. Sajnos még mindig ott tartunk, hogy ha valamiben benne van a szex szó, érdekesebbé válik, akkor meg kell nézni. Itt biztos megmutatják a tutit. A film címe lehetne Lucia (lúszia) és Lorenzó (Lorenzó), vagy Lorenzó regénye..., vagy ennyi erővel Farok és holdtölte is. A címnek itt tehát a PR munkán kívül nem sok szerepe van. Bár jó-jó, a szex, mint kifejező eszköz a filmben elég nagy szerepet játszik, de a dráma nem a szex körül forog.

Lucia a pincéernő lerohanja az író Lorenzót, aki a szigetre vágyik (mint a Téli tücsök...), ahol egyik szülinapján szexuális kalandba bonyolódott Elenával, aki később jókat dug Carlossal (Kárlosz), a bűvárral, aki korábban annak a lánynak a nevelőapja, aki miatt Elena majd visszamegy a szigetre, hogy dughasson Carlossal.

Ne gondoljátok, hogy bármit is elárultam! Ez csak az egyik k ö r , amely

bezáródik (?) a filmben. Ezeknek sorozatát láthatjuk. Persze a rendező megint csak játszik velünk. Nem szeret egyértelmű választ adni a történetei végére, és talán itt túlságosan is elveti a sulykot. Az Északi sarkkör szerelmei története két külön szálon fut, melyek találkozása feszültséget hoz, de egy azon eseménysorozat sok nézőpontjából áll össze a film. Ott a két főszereplő története élesen, külön is látható. Itt nem mindig tudni, kinek a szemével is látjuk a történetet (veszélyes filmes csapda), ami alapvető gubancot okoz. Néha tisztul a kép, de a kérdés, hogy ki és mi mozgatja a történetet, a film után is megmarad. Rá-

adásul itt maga a dráma nem a végkifejlet, csak a kezdet. De ki élete is ez ??? Az egész a regényíró férfi vágyainak lenyomata? Vagy megtörtént életének leírása? Julio Medem teljesen valószínűtlenül fűzi össze a szalakat. Pont annyira hihetetlenek, mint az életben. Ilyen nincs és nem is létezik, pedig naponta utánunk köszönnek ezek a lehetetlen szituációk.

Nálunk a rendezői változat fut, tehát aki még nem látott merevedő farkat még pornófilmen se, az rohanjon a moziba. Julio Medem nem szívbjajos, nem vágta ki ezeket a részeket. Hülye lett volna, hisz nem azért forgatta le... Szokás szerint gyönyörűek a képek (TÚ-élesek), tehát már az esztétikai élményért is érdemes moziba menni.

Molnárpeti

Rendezte: Julio Medem

Szereplők: Paz Vega, Tristán Ulloa,

Naiwa Nimri, Daniel Freire

Nálunk a Budapest Film forgalmazza.

Para jelek

1978-ban Ian Stevens nem akart hinni a szemének, amikor furcsa dolgot pillantott meg kukoricatáblájának kellős közepén: nagy területen, szabályos kör formában taposta le egy ismeretlen az aratnivalót. A tudósok gabonakörnek nevezték el az ilyen és ehhez hasonló, egyre nagyobb számban keletkező jelenségeket. Azonnal elkezdődtek a találgatások, a legtöbben UFO-k kezét látták a háborgató és titokzatos művek mögött. Persze az is kiderült, hogy nem feltétlenül távoli szomszédaink voltak a tettesek. Előfordult az is, hogy tréfás és meglehetősen itales fiatalok néhány méter madzag és egy bot segítségével varázsoltak bolygókra „földönkívüli intelligenciát”. Emlékezhetünk arra is, amikor Friderikusz Médiaguru Sándor műsorában jelentek meg magukat E.T.-nek képzelő srácok és bevallották: a Magyarországon megtalált köröket ők taposták ki.

Amit viszont a mindenre elszánt vicceskedők nem tudnak produkálni, az a körök közelében mérhető megnövekedett radioaktivitás, illetve az, hogy a gabona szára ne törjön el. A gabonakörkutatók szerint éppen ezért (meglehetősen) kétféle kör létezik: a hamis és az igazi. Az utóbbiakat valóban földönkívüliek készítették, csak az okokra nem sikerült még rájönniük.

Erre a kérdésre véltek választ találni a Jelek című film készítői. Szerintük a gabonakörök afféle közlekedési táblák, útjelzők, amelyek segítségével a Földünket megszállni

készülő értelmes lények tájékozódhatnak. S hogy mindezt kellően izgalmasan és feszültséggel telezsúfolva tudják bemutatni, arra M. Night Shyamalan rendező neve jelent garanciát, az ő kezei közül került ki a Hatodik érzék és a Sebezhetetlen is. Főszereplőnek Mel Gibsont és Joaquin Phoenixet választották.

A történet: Graham Hess extiszteletes kukoricásában egy reggel tiszteletüket teszik az UFO-k, és a város környéki gabonakörök száma egyre csak nő. Öccsével, Merrillel próbálnak választ találni a megmagyarázhatatlan jelenségekre: miért őrül meg a család kutyája, miért poshad meg a friss víz, miért hord a két gyerek alufóliából hajtogatott sapkát. Aztán a helyzet komolyra fordultával menekülőre fognak a dolgok – ha tudnák.

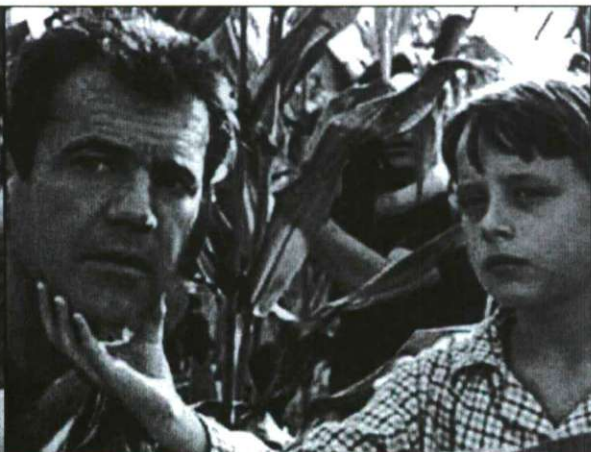
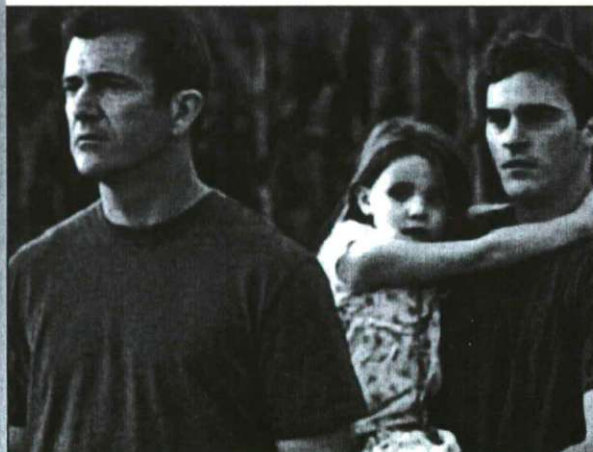
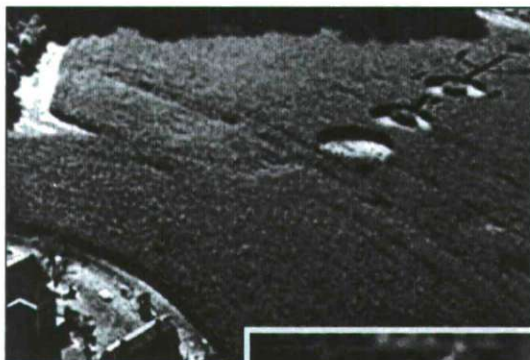
Ha létezik „szokásos UFO-film”, ak-

kor ez nem az. A főhősök nem mentik meg az idegen hódítótól Amerikát és a világot szuperszonikus repülőgépeikkel és szupertitkos csodabombáikkal, cserébe tövig rághatjuk a körmünket és visítha-

tunk a feszültségtől.

Ha mindenképpen borzongásra vágytok, és kíváncsiak vagytok, hogy miért hasznos akár egy pohár víz is, ha nagy a baj, akkor ezt a filmet semmiképpen sem szabad kihagynotok!

ibsön

Agyhalál

Dübörgés, visszhangzó beszéd, embertömeg; buroká válnak, összerosódnak, felemelkednek, és villámként csapódnak bele zilált elmémbe. Megfertőzik minden zugát, körbezárják, és kirekesztik a valóságot, monoton zajhullámokat keltve.

Mélyre ásnak, szétépett emlékeket egyesítenek újra, melyek ismeretlenül, felfoghatatlanul telepednek a valóság képzetére. Kitérítik agyszaggató gondolatszálakat, megbénítják a felfogóképesség határát, beszűkítik, kirekesztik belőlem az utolsó emberséget, mellyel a társadalom szférájába tartozok.

Dübörgés, visszhangzó beszéd, embertömeg; agyamban e káros hármast terjed szanaszét, befészkelve magát a legelrejtettebb helyekre is. Szilánkokra török a köteléket, mellyel a mához kötődök, mely halálot

zárja ki életemből. Elrepténeken egy másik síkra, ahol már nem létezem, hol csak egy szürkeség vagyok a füstös semmi közepén, megfojtva a névtelenség eszméjével. Élő testem még lüktet, ontja magából a létet, de az életemet irányító agytérész már megadta magát. Az atomjaira hullott kontrolldarabkák elmerülnek a feledésben, és a megőrült szempár többé már nem lát. Kifakult a látásom, fagyott izzadságcseppek gurulnak bőrömmön; a hallás is csak a burokra szűkül, melytől szaggatott agyam végleg kimerül.

Dübörgés, visszhangzó beszéd, embertömeg. A sokaság hatalma végleg leigázott, és most agyhalállal várom, hogy végre a testem is meghaljon.

Dulakh

Éj királynő

Éteri visszhangok.

Lágy, dobbanások, ahogy ezüstragyógásba borított felhőpamacsok libbennek fel tánca nyomán. Tánca rebbenés volt a szél minden rezdülésében, éneke, mint jégkristályokra cseppenő vízcsendülés tisztasága, haja fekete bársony puhaságával libbent. Éjkék selyem-ruhája csillagfényvel ragyogott, kiegyenlítve egyensúlyt fény és árnyék között. Létezése tudat és tudattalan határán ingott, érezhető, de megfoghatatlan volt. Körötte apró szikrameteorok repkedtek, hogy fekete védelemmel

borítsák teremdjüket. Sötét felhősege állandó mozgásban létezett, elárasztva mozgása tudatával a figyelőket. Térdimenziós hálókat font körém, és vonzott, ahogy elmém akarata eltörpült nagysága előtt. Anyagtalan szemel a vágyat tükrözték megszerzésem és elpusztításom iránt.

Hangja ostorként vágott belém. Éreztem a csorgó vér melegét, láttam megüresedő véreimet, ahogy szívem mozdulatlan-ságával elsorvadnak falai. Éreztem az ürességet, a semmit, ahogy magába szív, ahogy szétrepeszt

belülről, felemészti tudatom burkát, és lényemet magába olvasztva csillaggá kényszerít. Ott világítok szoknyája egy redőjében, egyedül, örökké árnyékban létezve. Mert én vagyok a csillag, ki örökkön sötétben él, melynek fénye visszatükrözhetetlen, melynek felszínén lapulok, állandó jégbe fagyasztva.

És várok, hogy kitörhessek és uralomra törjek, hogy a Sötét Nap legyek a spirális tér hatdimenziós centrumában.

L.<

Várakozás

Összezárult élethullámok nyomasztanak, s testem megfulladva lebeg saját gondolataim között, ahogy közönymasszába temetett érzéseim szertefoszlának a határtalanban. Kiszakadt lelkem elvonultan fekszik eszmém börtönében, melynek szűkös tere mozgásképtelenné tesz az akarattal magamra kényszerített állapotban.

Üres szemekkel meredek a rácsokon túli világnak nevezett dologra, melybe beleszültek, mely csak hanyattatásokat tárt elmém, melyből kezdettől próbálok kivészni. Érzéketlenül fogadom emberek szenvedését, könnyek nélkül vetek röggöket ismertek koporsójára, hangtalanul égetem el a hozzám fűződő kapcsolatokat.

Már nem tartozom közéjük, hisz eltűnésem észrevétlenségbe veszett, arcomat már vér mosta ki tudatukból, nevem jelentése már tartalmatlanná vált számukra. Most már csak várok, hogy saját vérem törölje ki fejemből emlékeimet.

Dulakh

Kopogtató Advent és mézeskalács mosolyok

Ünnepbe öltöztetett érzések keringenek bennünk, és minden telitődik a várakozás és beteljesedés csodájának mélységével, ahogyan közelednek ezek a kiváltságos napok. A gyertyákat gyújtogató Advent mindenkit úgy talál, ahogyan ő maga megéli a felkészülés négy hetét. Nem kopogtat nagyon ott, ahol nemigen várják, de örömmel meglátogatja azokat, akik megéreznek valamit abból, amit mondani szeretne. Fényeivel, melegségével, pompás kis világával beszél hozzánk. Ha meghalljuk szavát. Mert nem mindenki hallja meg egyformán. Így van ez jól. Akik egy másik oldalon állnak ezen az estén, és valamilyen okból nem tudnak velünk együtt örülni karácsony estéjén, akik már túl sok fájdalmas dologra ébredtek rá ahhoz, hogy önfeledten tudjanak örülni, azokért szóljon ez az írás!

Story I.

Milyen különös alakzatokat vesznek fel az ablaküvegen túl világító fények! Egymásba forduló kis minták cikáznak velem szemközt, villognak élesen, majd tompák lesznek az éjszakában. Gyermekkorom kedves játékát juttatják eszembe, életem első kaleidoszkópját, amit fáradhatatlanul forgattam a kezemben, mert mindig újabb és újabb képeket láthattam, ha belenéztem. Tökéletesen hasonlítottak a templomok rózsaablakaira, tudom, hogy mindig valósággal megbabonázott a látvány, ahogy a fény élővé tette a színes üveget.

Most azon kapom magam, hogy szórakozottan nézem a város fényeit, és olyan hihetetlenül távolinak tűnik minden, ami az ablaküvegen túl van. Halk morajlás szűrődik be a folyosóról, mintha már nem az eredetiben hallanám a hangokat, nagyon messziről jutnak el hozzám, nem is érintenek. Nagyon fáradt vagyok, huszonnégy órázom, persze most nincs váltott műszak.

Már előre tudtam, hogy a mai napra biztosan engem fognak beosztani. Nincs családom, akikhez ma sietnem kellene, különben is, amióta az osztályon dolgozom, mindig is én voltam az a jóbolond, aki fejet hajtott, és vállalta, hogy bent maradjon ezen az estén. Így megy ez évek óta, mosolyogva és könnyedén legyintenek a tisztelt kollé-

gák, amikor szóba jön, hogy kinek hogy telik ez a nap. Sablon mozdulataikkal nyugtázzák a gondolatot, hogy nekem is igazából az a legjobb, ha nem kuksolok egyedül otthonomban éppen ezen az estén, amikor a legmagasabbra szökik az öngyilkosságok száma az évben, amikor olyan tragikus egyértelműséggel megméretetik a nagyra becsült szeretet.

Különben ez tényleg így van, kevés nap létezik egy évben, amikor ilyen kegyetlenül tiszta önvalójában mutatkozik meg, hogy mi a színlelt és mi az eredeti érzélem. Nem tudom, én már kisserác koromban is visolyogtam a kirakat családi összejöveletektől, amikor leolvadt a cukormáz a mézeskalácsarcú rokonok ábrázatáról. Mindig valami torz dallam szökött a Mennyből az angyal záróakordjaiba, az ajándékdobozokban pedig csupa olyan dolgot találtam, amit valójában az ajándékozó személy szeretett volna kapni valakitől. Mindenki azt adta, amit igazából ő szeretett volna kapni, nem pedig azt, amire a másiknak szüksége volt.

Már gyerekként mindig jót mosolyogtam ezen a szükségszerű kis kavalkádon, már akkor olyan fájdalmasnak tűnt ez a megrendezett idill. Szüleimnek nem kevés gondot okozott kendőzetlen érdektelenségem, holott valójában nem szándékosan rontottam el ezeket a „különleges” alkalmakat.

Most már tudom, hogy mennyire bántóan cinikus lehettem, mára már kellően sok embert bántottam meg ah-

hoz, hogy szembesüljek azzal, hogy nem feltétlenül kell gonosznak lenni ahhoz, hogy az ember hülyén viselkedjen. Nem akarattal tettem, de ez senkit nem érdekelt akkor, amikor egykedvűséggel olyannyira nem tudtam uralkodni, hogy már a többiek is el kezdtek gondolkodni, hogy vajon mit ronthatnak el. A karácsonyfadíszeket minden évben ugyanúgy kellett felrakni a fára, a vendégek ugyanabban az időpontban csengettek, ugyanazt a lemezt kellett föltenni, és ugyanolyan íze volt a süteményeknek évről évre. A koreográfia minden alkalommal azonos volt, én pedig ugyanaz a jólőtözött kishaver voltam, aki bár hajszálnyit érzéketlen szegényke, mégis a család nagyreményű csimotója, s aki bizonyára felnőve híres orvos lesz egy jó nevű kórházban.

Ehhez képest itt dekkolok egy külvárosi kórház elfekvőjén, középszerű orvosként, egy annál is középszerűbb életben.

Soha nem volt bátorságom megmondani a szüleimnek, hogy csak éppen a lélek hiányzott ezeken a látszatkristály ünnepeken, nem akartam bántani őket, meg valószínűleg úgysem értették volna mondanivalómat.

Gátlásos lettem, és kerültem az emberek társaságát, sokat, nagyon sokat tanultam, hogy a családi mintához hűen társadalmunk jól megbecsült tagja lehessen egy tiszteletreméltó hivatás végzőjeként. Nem lettem az a nagyreményű géniusz, akit vártak, de a szorgalmammal igyekeztem kompenzálni mindezt. A cinizmusomból talán sikerült lejjebb adnom, de ritkán tudok önfeledten nevetni egy viccen. Feszíték a fehér köpenyemben, távol önmagamtól, nézem az üvegen túli fényeket, azok legalább őszinték hozzám. Kedvem volna lemenni a téren borozgató csövesek közé, tudom, hogy nem kérdeznének semmit, és én sem kutatnék ok-okozati viszonyok után, csak annyit mondanék nekik: „Boldog Karácsonyt!”

Story II.

„Egy, kettő, három, négy, egyenes marad a gerinc, egyforma apró kis lépések, diszkrét elegancia egy, kettő, három, négy, egyenes marad...” – még most is hallok nagymamám szavait, ő mondta ezt, amikor megkértem, hogy tanítson meg nőiesen, és kecsesen járni. Azóta is mindig itt cseng ez az örök bölcsesség.

Különösen akkor, amikor tudom, hogy a legelőnyösebb formát kell hoznom, mint például most, amikor úgyesen kell balanszí-

roznom a faragott asztal és a zongora között kezemben egy hatalmas tálcával, ami telis-tele van kristálypoharakkal. Képeslapra illő szobabelsők, gazdagok, és szépek, illatosak ünneplő ruháikban.

Ami ma este látható itt föltálva a damasztabroszokkal fedett asztalokon, értékében körülbelül megfelel háromhavi fizetésemnek. Nem érzem magam kirekesztettnek, sokkal inkább gondolom azt, hogy ők azok, akik kívül maradnak valamiből. Egyáltalán nem a kisebbségi érzés mondatja ezt velem, csak valahol a szívem mélyén sajnálom őket. Évek óta bejárónó vagyok náluk, és ilyenkor karácsony estéken mindig megkérnek, hogy segítsek a nagy vendéglátásban, mert rengetegen összegyűlnek otthonukban rokonok, barátok.

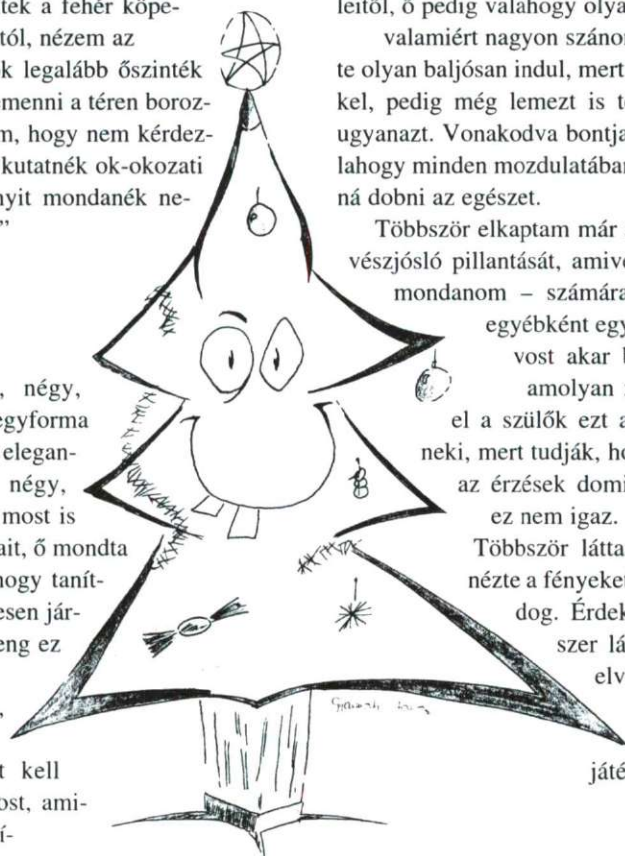
Csak mosolyognak, nevetgélnek, sokszor nem is értem, hogy min, a cherry, meg a csokoládélikőr negédes mosolyt rajzol rájuk. Mindegy, mindig igent mondok, amikor megkérnek, hogy jöjsek, amióta a lányomékk disszidáltak nekem is jobb itt, mint otthon egyedül. Szóval lényeg az, hogy nagyon kedvesek meg bájosak, minden igazán klasszul összehangolt, még a sütemények is évről-évre ugyanazok, sőt még a karácsonyfán is ugyanúgy állnak a díszek, nem csoda hiszen a család fő mérnök, a kisfiúból pedig talán egykor majd orvos lesz.

Hát igen a kisfiú... Őt igazán sajnálom. Tudom, nem szabadna ilyen mondanom, mert mindent megkap a szüleitől, ő pedig valahogy olyan hálátlannak tűnik. Mégis valamiért nagyon szánom őt. Minden karácsonyeste olyan baljósan indul, mert a gyermek kelletlenül énekel, pedig még lemezt is teszünk fel, minden évben ugyanazt. Vonakodva bontja fel az ajándékokat, és valahogy minden mozdulatában olyan mintha vissza akarná dobni az egészet.

Többször elkaptam már az apjának azt a feszült, és vészjósló pillantását, amivel méregeti ezt a – ki kell mondanom – számára is idegen gyereket, akit egyébként egy kis hősnék farag, híres orvost akar belőle. Állítólag a fiúcska amolyan zseniféle, és azért is nézik el a szülők ezt a furcsa, távoli viselkedést neki, mert tudják, hogy nála az értelem és nem az érzések dominálnak. Szerintem viszont ez nem igaz.

Többször láttam őt az ablak előtt állni, nézte a fényeket, és úgy tűnt, mint, aki boldog. Érdekes, hogy eddig csak egyszer láttam sírni, amikor az apja elvette a kis színes távcsovét, mondván, hogy már túlságosan nagyfiú az efféle játékokhoz.

Szabó Katalin

B Ű V Ö S v i l á g

A Karácsony bűvölete

December a régi római naptár tizedik hónapja volt, innen ered az elnevezése is. Régen hívták karácsony havának, máshol álom havának is.

A karácsony előtti négy hét advent ideje, az ünnepre való felkészülés jegyében telik. Nekem már október vége óta különös karácsony hangulatom van: fenyőszagot érzek a villamoson, meg ilyenek. Maga a karácsony szó lépőt, át-lépőt jelent, ősidők óta ez a téli napforduló ünnepe. A sötétség, halál elmúlásának ünnepe, a fényé, az élet újjászületéséé.

Advent az Úr érkezése. András napja és a karácsony közötti időszak a várakozás ideje. Az adventi koszorú fényt jelképező négy gyertyáját advent négy vasárnapján gyújtjuk meg. A koszorú, és a karácsonyfa is életfa. Örökzöldje, a díszei a bőség jelképei. Néhol termőágnak hívják. Hogy miért a fenyő? A monda szerint Jézus üldözői elől egy erdőbe menekült. A fák nem akarták elrejtteni. Egyedül a fenyő hívta magához, eltakarta és nem szúrta tűivel. Ez szimbolizálja a fa nemességét, érdemességét. December 24-én az éjféλι misén betlehemi játékot játszanak, ekkor láthatjuk meg a boszorkányokat is a templomban. De figyeljem, ha észrevesz, menekülj, mert ha megtalál egy leplezett boszorkány, fizekre szagat. Tanácsos egy marék mákkal közlekedni, mert ha azt elhited, a boszorkány az utolsó szemig fel kell szednie – állítja a babona. December

25-én reggel mondják el a pásztorok miséjét. 26-án van a regölés fő időpontja, ilyenkor, István napján a legények, gyerekek körbejárják a falut, bőséget, vidámságot kívánnak. Láncosbottal, köcsögdudával, kolompokkal, furulyával szolgáltattak party-t a falu aprajának, nagyjának. Az ilyenkor fogyasztott étel tulajdonságai varázslattal bírtak. Régen éjféλι harangszóval jelezték az advent kezdetét. A hajnali misék, róráték adták az időszak sajátos hangulatát.

Legalább kiskorából mindenkinek vannak meghitt emlékei. Sajnos az a megfigyelésem, hogy mostanában inkább az ajándékvásárlás kényszere az, ami az emberek motivációja a karácsonyban. Rokonok összefüvetele, akiknek semmi közük sincs egymáshoz. Megkövesült helyzeteket megváltoztatni nem lehet. Természetesen nem minden családban jellemző, hogy csupán formalitás egy ilyen kivételes alkalom. S hogy miért is kivételes? Hiszen olyan, akár bármelyik nap az évben. Azért, mert ősidők óta ünnep. És mint minden ünnep, megemlékezés, áhítatot, fennkölséget hordoz magában. Ünnepelni lehet szerényen is. Szerényen – külsőségeiben. De belül, láthatatlanul, lehet ez ugyanolyan pazar, szeretetteljes, boldog. Mert az ember közelebb kerül saját és egyetemes emberi múltjához, az egész emberiséghez. Ha tart magában ő is olyan ünnepet, akár csak szerény gyertyafénnyel, amelyet ezer és ezer ember, ezer és ezer évvel ezelőtt.

Szlanicsán Rózsa

N y o m o m a r i z s á t !

F ő z z ü n k r i z s t !

A rizs kínai, de ez már volt. Kilátásban: nagy esőfelhők és karácsony, de mint már említettem, szőrös, bőrös, csontos, véres, lábszagú cupákok majd a kemény februári zimankóban válnak megtárgyalás, mint ahogy trágyává. De az is igaz, hogy már javában vágják a malactársadalmat a közelgő ünnepekre, és kihasználva a máktilalom előtti csendet és hullaszagot, Marika néni már tutira ledarálta az egész ideitermést a bájgliba, bájgúnár libatölteléknek.

És jöjjön a várva várt RÁNTOTTA – e havi tárgyalásunk kulcsfogalma. A rántotta ősi étel. Amiként a gatyamadzagot, úgy a tyúkot is kirántják, alóla a termést kivesszik. A kicsi gyermekétől megfosztott tyúk ugyanis így

már könnyebben válik meg életétől, hogy a rántott csirke alapanyagául szolgálhasson. Az ősrégi magyar szakácskönyvek (amelyek nem ismerték a magyar konyhában oly jellegzetes paprika elnevezésű fűszert, ami a jancsibogár szárított, őrölt testének kivonata egyes tájakon ld. paprikajancsi) így kezdik azt a folyamatot, amit mai modern nyelvünk puritán válfaja rántottacsinálásként definiál, hogy:

1. Végy egy tojást! Ennél a dolognál azonban meg kell tennünk az a kérdést, mely a filozófia végső kérdéseivel azonos polcon (fülem mögött) helyezkedik el. Miszerint mi volt előbb, a rántotta, vagy a rántottcsirke? Ezen mindenki gondolkozzon el. Ez a kis esti kérdés. A helyes megfejtők között

kizárólag erkölcsi elismeréseket sorsolunk ki. Vagy három záptojást. (bár az nincs, de majd várunk egy kicsit).

2. Mosd meg a kútban, de ne törd össze a korsót!

3. Rakj tüzet!

4. Keress egy alkalmas lapos követ!

5. Ejtsd a parázsra!

6. Törd rá a tojásaid!

7. Bieskáddal kicsit zúzd meg!

8. Aztán rántsd be.

Egyed konyhája a következő hónapban is vár káprázatos receptekkel, különösen kiéleződve a barátfülere, a menüajánlat is ezzel kapcsolatos lesz: lókolbásszal és kockacukorral töltött barátfüle.

Szlanicsán Rózsa

Holdon

Ha nincs semmi dolgod holnapra
Rajzold holdat a tolladra
Kirándulj rajta, járd körül
A fölösleges edények közül
Nevezd ki magadnak Napot
És egy földöntúli lapot
Felmelegítesz vágyakkal
Zavaros álmatag árnnyal
Körüljáród a holdad
És ahogy régen mondtad
Kikergeted a gátra szellemed
És kicsi lógó melleken
Játszol elhangolt szólamot
Amivel kérdezed ki lakott
Itt azelőtt hogy kérted
Rakják fel a tolladra a képed
És tovább és tovább mész
És tovább és tovább lépsz
Át egy másik földre

Pipázó

Ne vess

Kergesd el a rémeket!
Adok helyettük fényeket,
Cikázó játék-álmokat.
Színeváltozó csillámokat.
Ne vess az égre szertelen
Szomorúságod ne legyen!
Hintázó szándék-másodat
Szórd szét egy kicsit másokra!

Szabó Kati

Elmúlás

Kiszáradt tengerek.
Elmúlt életetek.
A gondolatok elszállnak,
a szavak elvesznek.
A fény nem jut át a zöldes ködrétegen,
csak a fekete világít sötétben.
Fehér arcok villóznak előttem,
megsárgult csontok fekszenek a porban.
Egy elhagyott létezés emlékei,
egy kitarukkozó szellem teste.
Az én testem.
A volt életem.

Dulakh

Kereselek

Kerek oszlopok hullnak a kései
eső előtti csendben.
Az idő elment. Lebegni vágyott.
Kosaramban nincsenek vágyak.
Kellemetlen amint a választ
keresem.
Kései emlékek?
Nekem volt valaha.
Régebben mindig arra járt egy
kis ösvényen,
s nézte, hogy szállnak arrafelé
az angyali hangokban a sugarak.
Fekete nap, ami ha lejön,
nem lehet elszállni.
Amikor érzem, hogy kereselek...

BPM

csönd-dal

Ha csönd van
hát éneklek Neked.
Csak úgy, hogy ne
zavarjalak.
Lélegzetted se
Bolygassam.
Dúdolódnék. Halkan.
Ha alszol, nézlek
egy kicsit.
Hájszálaid ölelkeznek
a párnán,
szempilláid
összekulcsolt kezek.

Zé

Forr a dalom - r. -

Szönyegen a táj
Vagy maga az?
Ostromol egy szűnyog.

Küszködés amit csinálsz
Az óra ketyeg
Ellenben feleszmél az agy

Mit szól ehhez ő?
Nem tudom.
Őrült vagy és szerteszéjjel

Liki

M u t a s d a z í r á s o d !

Valószínűleg mindenki hallott már az íráselemzésről, azaz a grafológiáról. Ez a sajátos módszer, tudomány arra épül, hogy nincs két egyforma kézírás, így meg lehet ismerni belőle az ember személyiségét. Akár csak az ujjlenyomatból fény derülhet egy-egy személy kilétére.

Már egyáltalán nem ritka, hogy álláshirdetéseknél kézzel írt önéletrajzot kérnek. Ezt hívják munkahelyi grafológiának. A diagnózisból persze rád próbálnak következtetni, hogy jól kapálsz, jól dirigálsz, jól dumálsz, alkalmas vagy-e az adott állás betöltésére. És nem lehet becsapni, hacsak nem valaki mással íratod meg. De ehhez már nagyon alacsony önbecsülés kell. A személy aláírása még az írásképnél is többet mond a grafológus számára: ebben koncentrálódik az egyéniség. Bizonyító ereje vetekszik az élő szóéval. Ha azt vesszük, hogy minden szerződéshez, irathoz, stb. kell az aláírás, még többet is ér a „becsszavamra!”-nál. Hiszen a szó letagadható. Elszáll.

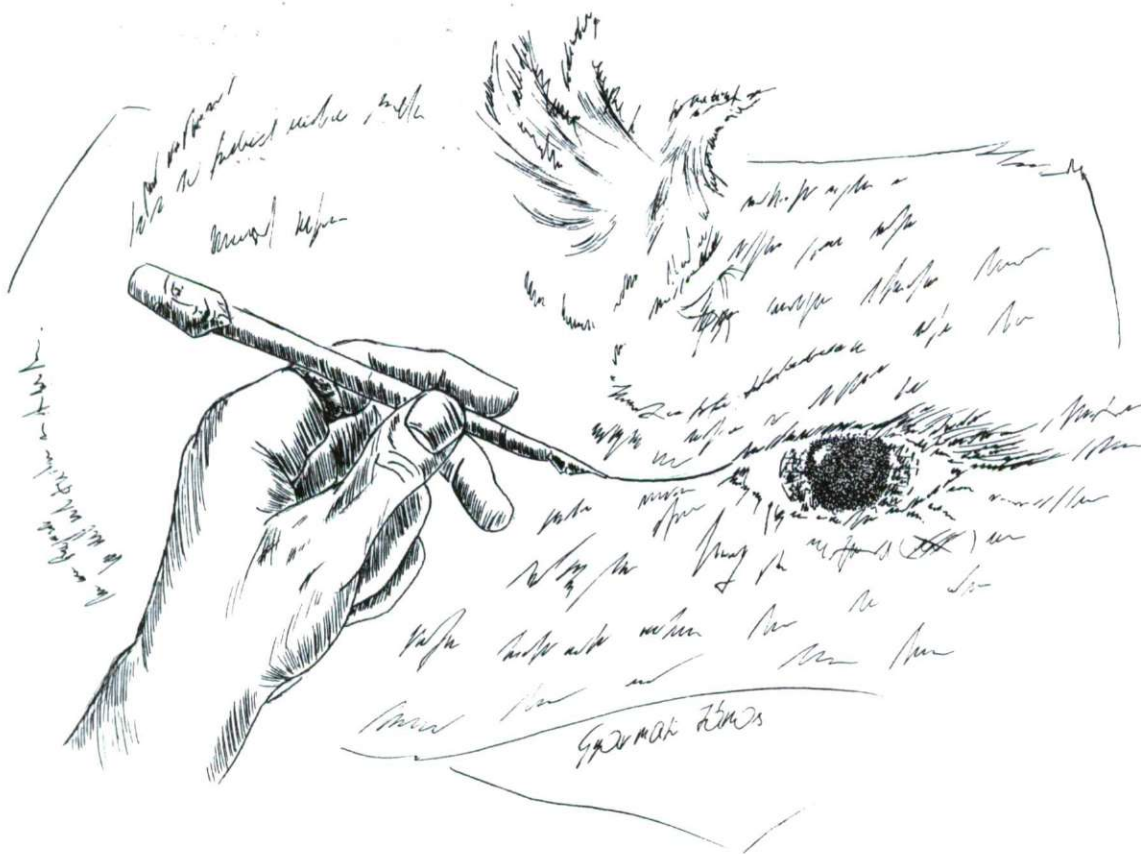
De mit is tud feltárni rólunk a grafológia? Általában tulajdonságokat. Azt, hogy szőke a hajad, esetleg az intelligencia teszt mondhatja meg, de az lehet festett szőke is, máris csődbe ment a tudománya. Elnézést kérek, ha valakinek sértettem az önértétét. Most mondhatnám, hogy én is szőke vagyok, máris megnyugodnának a kedélyek. Ha valakinek ezzel kapcsolatban észrevétele van, nyújtsa be

kézzel írott levelét a szerkibe! A következő számban megvitátjuk.

Talán kevesen tudják, hogy betegségekre is fényt tud deríteni az íráselemzés. Például idegrendszeri problémák, alkoholizmus, drogfüggőség.

Ma már számos könyv, kiadvány jelent meg a grafológiáról, példákkal, mintákkal, hosszas magyarázásokkal. Ez sokszor úgy tűnik, hogy már egyenesen belemagyarázás. De aki nem tud elmenni drága tanfolyamokra, nincs ideje könyveket böngészni, ha megvan benne az érdeklődés, maga is lehet amatőr-írásböngész. Elég csak ismerőseidet figyelned, milyenek találod őket, és milyen az írásuk. Alapvető jegyeket mindig lehet találni, amire aztán kis rendszer épül. Figyelni kell a betűk nagyságát, szögletességét vagy épp gömbölyűségét, az íráskép elhelyezését, beosztását. Az ember asszociációi a legfontosabbak, hiszen a jósnő is asszociál, amikor kártyalapokból jövőt mond. Mindennek van jelentése, kisbetűvel író emberek például hajlamosak kishitűségre, háttérben maradásra, de lehet hogy csak egy jól elkészített puskát vizsgáltunk. Empátia kell az emberek iránt, és sok-sok megfigyelés. Sok sikert! (Ha a téma érdeklődést vált ki, a következő számban megismerhetitek a részleteket!)

Szlanicsán Rózsa

Szegeden járt az ősz

„Ballagtam épp a „Tisza” felé. S égték bennem kis rözse dalok: füstösök, furcsák, búsak, bíborak.” Ballagtam a szürkületben fel a Tiszához, hogy a napi rohanásból csillapodjak. Igen, fel a Tiszához, mert még azt az enyhe emelkedőt is éreztem a lábaimban, amit a védvonal töltése jelent a part mellvédjéig. A kőpárkánynál megálltam. A szürkületből a sötétségbe „... az Ősz... suhant nesztelen...” novemberben majdnem „... kánikulában... s találkozott velem.”

Minden napom rohanásból áll tanszéktől előadóteremig. A látvány a fogkefétől a futva bekapott kiflin át a villamos fogantyújáig terjed. Minden közeli kép, semmi távlat. A villamos ablakán át a gondolatok özönében csak homályos, elvonuló vert sereg a házak. Mit kell még tennem? Befizetések: kollégiumi, jegyzet, és ki tudja még mi?! Valahová felírtam! Grafikából, festményekből terítés lesz és még a fele sincs kész. Állok a zsúfolt villamoson és folyik rólam a víz. Hogy tud az ember ilyen szeszélyes időjárás-

*Párizsban járt az ősz
Elért az ősz és sűgott valamit,
Szent Mihály útja beleremegett,
Zűm, zűm: rűpkűdtek végig az úton
Trűfűs falevelek*

ban normálisan öltűzkűdni?! Ha minden rendben menne, ilyenkor már vacognom kellene. Izzadok, mert a ruháim már téliek. Azokat hoztam legutűbb. A nyárit mind hazavittem.

Jű itt a parton. A sűtűt elűtti utolsó világos lebbenűsben műg sejttem az újszegedi parti ligetben a már csupasz fák tűrsűn a nagyvűz szűrke, istenműrtani pontossággal meghűzott vonalát.

Már teljes a sűtűség az űgen. A város duruzsolű zajúat felerűsűti az állű, mozgű lűmpafűny. Kűgombolt kabátűt álllok. Pihent vagyok. Átjúr a kor furcsa idűvűltozásának nyarat visszalopű, űgy emlekeket is kavarű kedves pillanata.

Novemberben „... a Nyár ... Itt júrt, s hogy itt júrt, űn tudom csupán...” eltűnt „a lombok alatt.”

Ady Endre sűletűsűnűk 125-űk űvfűrdulűjűnűk tisztelűre

Cs. Szabű Zsűzsanna

A pillanatok varázslója

Szabű Magda

Karácsony kűzeledtűvel szeretnűk Nektek, kedves olvasűnűk egy igazi nagy varázslűt ajánlani. Ő nem a Roxforton tanult, űs nem is felgyorsult világunk újdonsűlt sztűrja, Ő egyszerűen ember, űs minket is emberkűnt szűlűt meg.

Szabű Magda űvtizedek óta generációk sokaságuát varázsolja el szűvűz szűlű törtűneteivel, amelyeket szűfűzűrei, űs a sorok műgűtt rejlű kűpek űs űrzűsek tesznek felejthetlennű.

Irodalmunk egyik legterműkűnyebb űs legsokoldalűbb alkotűjűrűl nehéz nűhűny sorban írni, de talán ha a Tűndűr Lala című mesűt említem, esetleg az Abigél című regűnyűt, emlekeinkben feldereng nűmi fűny. Az írűnű azonban a mesűk űs a regűnyek mellett tűbb kűtetnyű vers űs törtűnelmi szűndarab szerzűje, tovűbbű műfordítű, jelentűs tanulmányok űs eszűkűtetek szerzűje.

Elbeszűlűművűsűzetűt finom fonűlbűl szűvi, űs minden írűsűvűl szűvűnk műlyűbe hatol. Hűsvűr emberek

elevenednek meg tolla nyomán, az űlet kűszűn vissza rűnk. Az űlet a maga szűpsűguében űs fűjaldalmában, bizonyolultsűguában űs sokszűr nevetsűges egyszerűsűguében.

Művei hűtterűben megelevenedik elűttűnk a huszadik szűzad, ez az embert próbűlű, gymrot forgatű űs oly sok csodűt adű korszak. Tűrtűneteiben a lűlek műlyűn lejűtsűzűdű folyamatokat űbrűzolja, amelyek műgűtt kibontakoznak a magyar tűrsadalom korszakvűltűsűi, mindezek reműnyűsűgei űs tragűdiűi, űs megdűbbentűen űbrűzolja az emberi kapcsolatok űtrendűzűdűsűnűk folyamatűt.

Hűsei sokszűr kűzdenek az űlettel, űs Szabű Magda is „haragban lehetűt” vele űveken keresztűl, hiszen tűz űvig kűnyszerű hallgatűsra űtűltűk, műveit nem publikűlhatta. űletművűben műgis terműkűny idűszak volt a keserű űtvenes űvek, ekkor vűlt regűnyűrűvű, űs az 1959-ben megjelent Őz című regűnye hozta meg szűműra a szűles kűrű ismeretsűget. Nűpsűrű-

sűge reműlem, azűta is tűretlen.

Ha az űnnepek elűtt van egy kis idűtűk, bűr tudom ez a ZH-k kűzepette szinte lehetetlen, szűnjűtűk egy űjszakűtűk Szabű Magda bűrműly regűnyűnűk elolvasűsűra. Egy kissű nyomasztű lesz az űlműny, de bizony mondhatom, feledhetetlen. S ha ezt megtűttűk, kicsűt talán űszintűbben tudtok szeretteitek szeműbe tekinteni. Nem tudom megfogalmazni, hogy műert, de ha olvastűtűk, űrezni fogjűtűk, mire is gondoltam...

Varga Gyűrgűyű

Megfejtés (1)	Szilárdul Keleti ország	Harmadik hatványon	1/2-e A szobába	Butuska	Képviselő	Állóvíz Kettős betű	Kérvény Grazi futballcsapat	Megfejtés (5)
Megfejtés (2)								
Betakarít								
		Belső probléma Tartósan					Menyasszony + vasszó Fűszerez	
Számítás-technikai rövidítés	Melegség Becsapják (... megy)		Földművelő eszköz Keveredett Kata!			Egyidős testvér Kedvel		
A mi területünkön			Nemzetek világ-szervezete				Alább	
Áttekint			De				Páros ercezet!	
			Az abc-eleje Hogyne!		Hozzájút Ásványvíz márká			
Fennhatóság alá vont terület	Megvesztegetés csalás Nemesfém					Elv Lekvár		
				Porkól Kastély				Kocsonya
Gáz a hűtőben			Előnye van Pest m-i község				Kiejtett betű	
Kromométer		Ördög Reggeli ital					Össze-vissza sáv! Olvasta népiesen	
Dél-amerikai indián uralkodó			Kárt okozó Felkiáltás			Fordítva átkelő a folyón Oxigén Ötölap	Manila közepe!	Hegyesűcs
Sejt				Galád				
Ittrium	Terasz sarkai	Kilométer	RU		Sarokvas			
Ellep					Libabeszéd			
				Tiszteletdíj				
Megfejtés (3)						Megfejtés (4)		

A helyes megfejtők között 3 db 1500 forint értékű pizzajegyet sorsolunk ki.

Beküldési határidő: 2003. január 15.

A megfejtéseket a főiskola szerkesztőségébe várjuk!

A rejtvényt Márton Imre készítette.

SANTA ORC

YOU WANT ME TO WEAR THIS???

CHRISTMAS TREANT

Áldott Karácsonyt
 És Sikerekben Gazdag
 Boldog Új Évet Kívánunk!
 A Szerkesztőség

Síutak Szlovákiába /Chopok/

Penzion Cestar

2008 február 14-19

26900 Ft(félp.)

Penzion Bosorka

február 24 - március 1

23900 Ft(félp.)

Síelés, fürdőzés, buli,
 fiatalos környezetben!

JELENTKEZÉS, INFÓ:

Varga Györgyi

Tel. 70/24-7341

www.diakutak.hu

PALACSINTÁK

352.	Kabács
358.	Lebrács
85.	Túrós
359.	Stavros lécszja
360.	Mákos
361.	Díós
85.	Fahéjas
362.	

DESSZERTEK

111.	260.- Gyümölcsléves
112.	245.- Egresléves
113.	265.- Pudingóra
114.	245.- Gesztenyepuré
115.	300.- Búzáli gombóc
116.	320.- Búli szilárdított jégtem

SALÁTÁK (5 DEK)

121.	55.- Majonézes túróska
122.	70.- Majonézes szilárdított
123.	65.- Majonézes szilárdított
124.	65.- Majonézes tojás

CSOMAGOLÁS

Prész saláta	45.-
Prész saláta + szőlő	125.-
Májonéz avad lili	35.-
Májonéz avad lili	35.-
Papricasomagolás	10.-

TÉSZTÁK

81.	370.- Bolgari spagetti
82.	390.- Milinói spagetti
83.	455.- Carbonara
84.	390.- Stavros lécszja
85.	405.- János Vitéz térszja
86.	410.- Vegetáriánus spagetti
87.	365.- Hekli Etek étel
88.	365.- Vegetáriánus spagetti
89.	445.- Vegetáriánus spagetti
90.	455.- Gaudium
91.	455.- Pokoli tocs
92.	420.- Gyöngyhalászk étel
93.	455.- Les Dregas spagetti
94.	455.- Lasagne
95.	365.- Sónalis horda
96.	365.- Túrós csusza
97.	365.- Túrós csusza
98.	365.- Túrós csusza
99.	290.- Mákos tészta
100.	290.- Díós tészta
101.	340.- Nem pláza

LEPÉNYEK

66.	105.- Lepény (sós)
67.	190.- Lepény (sós)
68.	190.- Lepény (sós)

PIZZÁK

1.	380.- XL
2.	450.- XL
3.	390.- XL
4.	430.- XL
5.	390.- XL
6.	440.- XL
7.	400.- XL
8.	420.- XL
9.	450.- XL
10.	390.- XL
11.	470.- XL
12.	440.- XL
13.	465.- XL
14.	440.- XL
15.	455.- XL
16.	460.- XL
17.	440.- XL
18.	440.- XL
19.	465.- XL
20.	440.- XL
21.	495.- XL
22.	480.- XL
23.	490.- XL
24.	490.- XL
25.	480.- XL
26.	480.- XL

HA MÉG FÉR...

131.	190.- Sár burgonya
132.	440.- Kottolós tészta
133.	410.- Ananasi szál
134.	410.- Chilli szál

498 670 NYERÉS HÁZIG SZÁLLÍTÁS

JO ETVÁGYAT KIVÁNNUNK!

TELEFON

SÍEGED, RÓKUNI KRT. 20.

Arcanum
adatbázis

Science
Direct

Web of
Science

SwetsNet
Navigator

Akadémiai
Kiadó

A XXI. század kutatásaihoz,
szakdolgozataihoz eljött a segítség.
Csatlakozz az EISZ-hez!

Tudni jó!
Jó tudni!

Keresd a felsőoktatási könyvtárakban és január 3-tól a Kempelen Farkas Hallgatói Információs Központban.
1088 Budapest, Reviczky u. 6., Tel.: +36 1 411 5770

www.hik.hu

 studentnet

www.studentnet.hu

a tankönyvportál

Felsőoktatási tankönyvi

adatbázis

az Interneten,
mindig

10%
-os
kedvezményrel!

1

EGYETLEN dolgot kell tenned:

vásárolj **EGYETLEN** könyvet a StudentNeten,

és Te leszel az **EGYETLEN**,

aki megnyeri a fődíjat!

A részleteket keresd a www.studentnet.hu oldalon!

Célmárka - felhatalmazott támogató

JVC

Stratégiai partner

index
a legolvasottabb portál
www.index.hu

FÉSZEK SÖRÖZŐ

BRÜSSZELI KRT. 22. TEL: 20/915-1574, 20/992-9012

FŐISKOLAI SZAKESTEK RENDEZÉSEI!
CSOCSÓ, BILIÁRD, DARTS!
PÉNZTÁRCABARÁT ÁRAK!

REPÜLJ RÁ A FÉSZEKRE!

TALÁLKOZUNK FEBRUÁRBAN!